

THỜI ĐẠI HỘI THÁNH

PHI-LA-ĐEN-PHI

Anh em đi và lấy cho tôi một cái bánh anh đào lớn, còn nóng.

Tôi cho anh em biết, nó dành cho sự gợi ý. Và anh ấy nói, “Của tôi...” Còn điều đó thì sao, Anh Neville? Anh ấy kia rồi. Anh em thấy không? Trông giống như loại bánh anh đào được ưa thích. Nó thật ngon. Đúng như tôi nói về khi anh em ăn bánh anh đào, này, thỉnh thoảng anh em đụng phải một hạt. Vậy thì, tôi không—tôi không ném cái bánh đi, tôi chỉ ném hạt đi mà cứ ăn bánh anh đào.

² Đó là cách tôi muốn anh em thực hiện về những sứ điệp này. Khi anh em gặp phải...Hãy làm ngay với tôi, khi anh em gặp phải điều gì đó anh em không thể—anh em không thể hiểu thấu được nó thật tốt, ồ, thế thì, chỉ...đừng ném hết cả đi, chỉ ném phần đó đi (cái hạt), và cứ tiếp tục ăn bánh. Ồ, một khi anh em học biết. Ừm-m.

³ Khi anh em...Anh em thích gà, gà rán không? Hầu như mọi người đều thích. Ồ, thế thì, khi anh em ăn gà, đụng phải cái xương, anh em đừng ném cả con gà, anh em chỉ ném cái xương đó đi. Đúng thế không, Pat? Anh em chỉ ném xương đi, cứ tiếp tục ăn gà.

⁴ Ồ, chúng ta sung sướng vì chúng ta có thể ăn Thức Ăn mà không có xương hay hạt ở trong Đó. Bánh đến từ Thiên đàng, được gọi là “Ma-na,” bao phủ khắp cả bằng sự ngọt ngào của Thiên đàng.

⁵ Anh em biết đấy, tôi tin chính Đa-vít có lần đã nói, “Nó có vị như mật ong trong đá.” Tôi tin nhà thơ đã nói, “Nó là Mật ong trong Đá.” Ồ, anh em của tôi, anh em đã từng ném...thấy...giống như...ném như mật ong trong đá. “Mật ong trong Đá, thưa anh em.” Đó chính là như thế.

⁶ Vậy thì, anh em biết đấy, có lần tôi—tôi tự hỏi điều đó có nghĩa gì, “mật ong trong đá.” Và tôi nghĩ, “Chà, có thể có lần họ

đã tìm thấy tổ ong trong hốc đá.” Nhưng rồi tôi phát hiện, tôi đã có chút thần cảm về điều đó. Tôi...Không phải lúc đó tôi đang tìm kiếm nó, nhưng sau đó tôi thấy rằng mỗi người trong số họ những người chần chiên mà đã có chiên...Có điều gì đó về việc ấy, anh em biết đấy, thân thể của chúng ta được làm ra từ cát bụi của thế gian. Mọi—mọi vật sống đến từ trái đất. Và có những người chần chiên này, tin rằng vôi giúp cho chiên khi nó có điều gì đó không ổn với nó, anh em biết, như đau ốm, hay điều gì khác. Họ muốn chúng liếm tảng đá. Anh em đã thấy chiên làm việc đó, đi liếm tảng đá. Và để chiên liếm đá, họ đã đổ một ít mật ong trên đó. Và rồi chiên sẽ đi đến liếm mật ong, và rồi nó cũng liếm đá, anh em thấy đấy, khi—khi nó đang liếm mật ong.

7 Chà, chúng ta đã có cả một túi đầy chứa đầy Mật Ong ở đây. Chúng ta sẽ đặt nó trên Tảng Đá, không đặt trên một giáo hội nào; trên Tảng Đá, là Chúa Cứu Thế Jêsus. Và anh em là chiên đi đến liếm giờ này, và anh em—anh em—anh em sẽ—anh em sẽ chắc chắn được khỏe mạnh ngay tức thì. Mọi phiền phức tội lỗi sẽ biến đi khi anh em liếm—liếm Đá đó. Đó là tất cả những gì anh em phải làm.

8 Điều gì đó về một tảng đá mà chứa đựng sự chữa lành, sự chữa lành. Trong thời gian đã qua, trước khi có sự tiêm phòng bệnh dại, họ thường dùng cái mà họ gọi là “hòn đá điên.” Khi một người bị chó điên cắn, ồ, họ cho người ấy mang hòn đá điên này. Và bây giờ, nếu hòn đá điên...Nếu người ấy kiên trì bám vào hòn đá điên này, người ấy sẽ khỏe mạnh; nếu không bám vào, thì người bệnh không khỏe mạnh, sẽ—sẽ chết.

9 Vì vậy đó là cách xảy ra ngày nay. Vết cắn tồi tệ nhất mà tôi biết về không phải vì chó điên cắn, mà chính là ma quỷ. Và chúng ta đã có một Hòn Đá cho điều đó, Vòng Đá Muôn Đời. Cứ giữ chặt Nó. Chừng nào anh em giữ chặt, anh em sẽ được tốt lành chừng đó. Và đừng bao giờ buông thả và ném đi, cứ giữ chặt. Hãy bám chặt vào Nó, và—và anh em sẽ—anh em sẽ được ổn thỏa.

10 Bây giờ trước khi chúng ta đi vào bài học tối nay của mình, và—và chúng ta muốn đứng một lát, nếu có thể được, để dâng lời cầu nguyện.

11 Chị không phải là em gái của Robert Daugherty, phải không? Ở đây. Chị ấy đã gọi cho tôi ngày hôm qua, tôi tin là thế, và nói về chị ấy muốn cầu nguyện. Và tôi—tôi không biết, chị trông có vẻ giống chị ấy, Tôi không biết chị có phải là chị ấy hay không. Tôi đã thấy chị ở đây tối qua.

12 Bây giờ, bao nhiêu người muốn được nhớ đến trước Đức Chúa Trời, hay đúng hơn là, muốn Đức Chúa Trời nhớ đến mình? Chỉ...

13 Lạy Cha Thiên Thượng của chúng con, như—như bài hát quen thuộc người hướng dẫn của chúng con ở trên Chicago thường hát, “Xin nhớ đến con khi nước mắt đang rơi,” lạy Chúa, giờ này xin nhớ đến con. Trong giờ của sự chết, trong...tất cả những gì trôi qua cuộc đời, chúng con muốn Ngài nhớ đến chúng con, Chúa ôi. Đừng nhớ đến chúng con như những tội nhân, như chúng con hiện có, nhưng chúng con muốn Ngài nhớ chúng con như những Cơ-độc nhân đã xưng nhận; rằng chúng con đã tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ, Con Ngài, là Đấng Cứu Rỗi của chúng con, vì chúng con...là sự cầu thay cho tội lỗi chúng con. Mà, chúng con biết rằng đó cơ hội duy—duy nhất mà chúng con có, con đường duy nhất, phương tiện duy nhất của sự cứu chuộc. Không phải qua bất cứ giáo hội nào hay qua bất kỳ thiết bị máy móc, hoặc tổ chức nào, nhưng qua Đức Chúa Jêsus Christ, và một mình Ngài thôi.

14 Vì thế chúng con đến gần Danh Ngài tối nay, cầu xin Ngài sẽ ban phước cho chúng con khi chúng con nhóm nhau lại để học hỏi Lời Ngài và để biết những gì Ngài dành cho chúng con trong kho, cho tối nay. Hầu cho chúng con có thể xây dựng thân thể thuộc linh của—của chúng con thành một Hội thánh sống động. Một Hội thánh mà Ngài có thể sống, và đi vào, và cảm thấy dễ chịu, đi lại giữa dân sự Ngài, nói cho chúng con biết phải làm gì, và biết rằng chúng con làm điều đó ngay lập tức.

15 Và chúng con yêu Ngài, Cha ôi, nhưng chúng con biết chúng con hoàn toàn chưa đủ điều kiện để Cha có thể nói qua chúng con đúng như Ngài muốn. Vậy chúng con cầu xin Cha sẽ cắt bì, đó là, cắt đi hết thủy sự ngu dại này, tất cả những gì thuộc về xác thịt thừa thải ra khỏi chúng con tối nay, để chúng con có thể hoàn

toàn dành riêng cho Ngài, để Ngài có thể sử dụng chúng con bất cứ lúc nào. Và chúng con cầu xin thời gian đó sẽ là tối nay, Cha ôi, rằng Ngài sẽ sử dụng chúng con để đưa ra những thỏi vàng này từ Kinh Thánh và đánh bóng chúng và để người ta thấy sự phản chiếu của Đấng Christ trong thời đại hội thánh vĩ đại này. Chúng con cầu xin như Danh Chúa Jêsus. A-men.

¹⁶ Bây giờ, chúng ta đã học các thời đại hội thánh bây giờ, đến thời đại hội thánh tối nay, là thời đại hội thánh thứ sáu. Tối mai làm xong các thời đại hội thánh; mỗi thời đại mất một đêm, thứ Hai đến Chúa nhật. Và tối nay, thời đại hội thánh được gọi là Thời đại Hội thánh Phi-la-đen-phi. Và ngôi sao hay sứ—sứ giả, sứ giả thiên sứ đối với thời đại hội thánh đó, chúng ta tin, một cách trang trọng, bằng cả tấm lòng, là John Wesley. Thời đại hội thánh này bắt đầu từ năm 1750 khi thời đại hội thánh Luther chấm dứt, và kéo dài đến nơi nào đó vào năm 1900, khoảng 1906 s.c., Thời đại Hội thánh Wesley. Và rồi, từ đó ra, Lao-đi-xê.

¹⁷ Và bây giờ thời đại này là thời đại của...thời đại hội thánh của “tình yêu thương anh em,” thời đại “truyền giáo” vĩ đại và thời đại “mở cửa.” Và phần thưởng là một—một trụ cột, “làm trụ cột,” và sự mặc khải của ba danh: danh của Đức Chúa Trời, danh của Thành của Đức Chúa Trời, và danh mới của Đức Chúa Trời, là sự mặc khải được ban cho với hội thánh này trong thời đại này. Và bây giờ, hội thánh...Thời đại này bắt đầu trong Khải huyền 3:7, cho đến câu thứ 13, và bao gồm câu 13, Khải huyền 3:7 đến 13.

¹⁸ Bây giờ, chúng ta xem lại những điều này một chút vào ban đêm, quay trở lại. Và thời đại hội thánh đầu tiên, là Thời đại Hội thánh Ê-phê-sô. Ai có thể nói ngay ai là thiên sứ hay Ánh sáng (mục sư) của thời đại hội thánh đó? Phao-lô. Thời đại Hội thánh Ê-phê-sô, năm s.c. 55 đến năm 170. Lý do tôi lấy năm 55, đó là khi ông bắt đầu chuyến truyền giáo của ông, và đó là khi ông thành lập hội thánh Ê-phê-sô và—và những hội thánh khác dọc theo đó.

¹⁹ Được rồi, thời đại hội thánh thứ hai là Si-mi-ệc-nơ. Ai có thể nhớ thiên sứ của thời đại hội thánh đó là gì không, bất cứ ai? Irenaeus, đúng rồi. Được rồi, đó là năm 170 đến năm 312.

20 Thời đại hội thánh thứ ba là Thời đại Hội thánh Bẹc-găm. Ai có thể nhớ, trong lớp, ai là vị thánh của thời đại hội thánh đó? Thánh Martin, đúng rồi. Từ năm 312 đến 606.

21 Và rồi thời đại hội thánh tiếp theo là Thi-a-ti-rơ. Ai có thể nhớ vị thánh và sứ giả, thiên sứ của thời đại đó? Columba, đúng rồi. Và đó là năm 606 đến '515.

22 Kế đến là Thời đại Hội thánh Sạt-đe, đã học tối hôm qua. Và bất cứ ai...dĩ nhiên, anh em biết thiên sứ của thời đại hội thánh đó là gì. Còn nhớ không? Martin Luther. Và rồi thời đại của ông là 1520 đến 1750.

23 Và tối nay chúng ta tiếp tục Thời đại Hội thánh Phi-la-đen-phi; là John Wesley, sứ giả của thời đó. Từ năm 1750 đến 1906 s.c., và nó là thời đại của “tình yêu thương anh em.”

24 Bây giờ, chúng ta thấy rằng mỗi một trong những thời đại này, những thời đại hội thánh, biểu lộ nét đặc trưng của hội thánh đó. Nó—nó nói về những gì hội thánh đó có và nét đặc trưng của hội thánh đó, đúng hơn là, nét đặc trưng của hội thánh.

25 Vậy thì, tối hôm qua là Martin Luther. Tôi...trong những điều này, tôi thì...Lý do tôi đang khai thác điều này và những người chàng trai đang ghi âm nó...Tôi đang nghiên cứu suốt ngày. Và anh em nói, “Suốt ngày chỉ để anh đưa ra một chút lịch sử ở đây à?” Không. Những quan điểm lịch sử sẽ đi vào trong sách, đấy. Điều này đây, tôi...lý do để hiểu ở đây, là để hiểu những việc này rút ra bởi sự hà hơi trước các anh em, chúng ta nhóm lại với nhau để nhận lấy phần được hà hơi của nó. Lịch sử, tôi có thể đọc điều đó ra từ sách vở. Nhưng đây là chỗ tôi đang tìm kiếm sự hà hơi, rồi chúng ta lấy điều đó ra từ băng ghi âm. Sau đó chúng ta có—chúng ta có...Thế thì, trong quyển sách đó, chúng ta có cả dữ kiện lịch sử của nó và cũng có sự hà hơi của Đức Thánh Linh ban cho chúng ta khi nhóm nhau lại ở đây, các nơi trên trời này trong Chúa Cứu Thế Jêsus. Và tôi tin có thể làm một bài chú giải ngắn đáng chú ý về những thời đại hội thánh này. Và Chúa ban phước của Ngài cho việc đó.

²⁶ Bây giờ, thời...Tối qua, thời đại hội thánh, thời...là Thời đại Hội thánh *Sat-đe*, thật ra trong tiếng Hi-lạp được gọi là, “kẻ trốn thoát,” nhưng tôi tin bản dịch tiếng Anh là “chết.” Vậy thì, nó vừa là một hội thánh “chết” và “một kẻ trốn thoát” bởi vì nó là hội thánh đã chết dưới sự thống trị giáo hoàng vào năm 1500 ở đó, hay 1520, của sự—của sự thống trị giáo hoàng vĩ đại mà chúng ta gọi là Thời đại Hắc ám; nơi mà Cơ-đốc giáo đã ở trong thời kỳ suy sụp chưa từng có hay sẽ có, ngay cả trong Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê.

²⁷ Bây giờ, mặc dầu có một trong những điều đáng chú ý, cứ nhớ trong trí anh em rằng các thời đại hội thánh này bắt đầu, hay bất cứ điều gì có trong một thời đại hội thánh đó nó thích hợp mọi cách qua mọi thời đại hội thánh, và mỗi một thời đại hội thánh đó dính liền với nhau. Nếu anh em nghiên cứu lịch sử kỹ càng bằng sách vở, thì anh em sẽ thấy.

²⁸ Nó giống như phủ lên như thế này, nằm xếp lên nhau. Và một thời đại hội thánh đang đi ra, và thiên sứ đi vào giữa nơi đó để gọi hội thánh đó trở lại với đức tin mà nó đã từng đánh mất. Nó luôn luôn là vậy.

²⁹ Hãy xem Giu-đe, sách cuối cùng trong Kinh Thánh, đây, cho đến khi anh em đọc đến sách Khải huyền ở đó. Giu-đe nói, “Tôi viết cho—viết cho anh em để anh em có thể vì Đức tin mà tranh chiến là đức tin đã truyền cho các thánh đồ một lần đủ rồi.” Bao trùm lên, giữa những sứ đồ và sự đến của sách Khải huyền, bởi vì hầu hết các sứ đồ khi đó đã chết. Đây, đã qua đời. Người đang sống lúc đó, là Thánh Giảng, người thiêng liêng, người mặc khải hay tác giả đã có sự Khải thị từ thiên sứ của Chúa để viết Sách Khải huyền.

³⁰ Bây giờ, hãy xem, chúng phủ lên nhau. Vì thế bây giờ anh em...Tôi đoán anh em đã nhận thấy điều đó và lấy nó, nghiên cứu, như tôi đã đề cập nó. Cách mà ngay cả ở đây trong thời—thời đại *Sat-đe*, đó là thời đại kết hợp. Trên thực tế, hội thánh thực sự không bao giờ tồn tại cho đến Thi-a-ti-rơ, nhưng nó đã kết hôn trong *Sat-đe*. Và *Sat-đe* có nghĩa là “ở trong một—một cuộc hôn nhân.”

31 Bây giờ—bây giờ nếu anh em để ý nó đã kết hôn ở đây, và rồi lẩn qua thời đại ở đó. Và anh em để ý Luther, tối qua, đi ra với cái tên “chết”, một cái tên của sự chết, và rồi “người trốn thoát.” Đây, nó đã có hội thánh chết trở lại ở đây, và sự trốn thoát của số còn lại ít ỏi đã được lộ ra trong thời đại này ở đây.

32 Và tối nay khi chúng ta chấm dứt thời đại Phi-la-đen-phi, nó đang mang đến sự bắt đầu của thời đại Lao-đi-xê.

33 Rồi tối mai khi nó đi ra khỏi thời...ngay lúc chấm dứt, anh em để ý, thiên sứ xuất hiện ngay ở thời điểm cuối (và đúng lúc cuối cùng đó) để quở trách hội thánh vì nó đánh mất tình yêu ban đầu của nó và điều đó đi khỏi từ Đức Chúa Trời như thế nào giống như họ đã làm qua đó, các thời đại. Và, vào lúc đó, sự Cất lên đến để đem Hội thánh về Nhà, Hội thánh đi lên ngay lúc Sứ điệp đến. Và vì vậy chúng ta—chúng ta bây giờ đang gần thời đại ấy. Anh em hiểu điều đó không? Được rồi. Hiểu không? Được rồi. Thấy đó, ngay lúc đó thiên—thiên sứ của hội thánh (sứ giả của thời đại) đến để quở trách họ vì đánh mất tình yêu ban đầu, mang lại...cố gắng mang họ trở lại.

34 Sứ giả cũng làm thế ấy tối nay, sứ giả-thiên sứ trở lại để quở trách họ (mỗi thời đại đều giống như thế) vì những gì họ đã làm. Vì thế điều đó làm nên một sự bao trùm lên mỗi thời đại hội thánh, cứ bao trùm lẫn nhau như thế. Giống như leo lên từng bậc, nó đang nằm trong sự bao trùm như thế, đang đi lên.

35 Bây giờ tôi vừa có một mẩu chuyện ngắn về lịch sử ở đây cho sứ giả tối nay, về John Wesley. John Wesley là ngôi sao của thời đại. Và ông được sanh ra vào ngày 17 tháng Sáu, năm 1703, trong nhà ở của Mục sư giáo hội Epworth, nước Anh. Ông là người con thứ mười lăm trong số mười chín người con. Cha mẹ ông là, John và Susanna Wesley. Cha, một nhà truyền giảng; mẹ, một người được phong thánh; mặc dù phải chăm sóc mười chín người con, bà tìm thấy nhiều thời gian qua sự bận rộn hàng ngày để dạy dỗ con cái những bài học Kinh Thánh và những câu chuyện Kinh Thánh và cầu nguyện cho chúng. Đó là điều tạo nên những người con trai sau này. Tác giả những bài hát vĩ đại, Charles, anh trai ông, người đã cho thế giới những bài hát truyền cảm nhất mà chúng ta từng được nghe.

³⁶ John, cộng tác viên của George Whitefield. John—John Wesley và George—George Whitefield thật sự là người đầu tiên sáng lập của giáo hội Giám Lý này...hay sự nên thánh.

³⁷ John đã thức dậy sớm mỗi buổi sáng; suốt sáu mươi năm ông đã thức dậy vào lúc bốn giờ sáng. Đó là một điều mà hội thánh đã sa sút. Mỗi buổi sáng thức dậy lúc bốn giờ, và giảng dạy lúc năm giờ sáng trong suốt năm mươi năm liền. Và đôi khi ông đã giảng từ hai đến bốn lần mỗi ngày. Người dân nước Anh nói, rằng, “Ông đã cỡi một con ngựa đi bốn ngàn năm trăm dặm mỗi năm, để giảng Phúc âm.” Bốn ngàn năm trăm dặm trên một...Đó là dặm Anh, anh em biết, chúng dài hơn dặm của chúng ta; để giảng Phúc âm.

³⁸ Nhiều quyển sách về ông...đã viết nói xấu về ông trong khi ông còn sống, vu khống ông, lấy ông ra làm trò cười. Nhưng bây giờ người ta đã quên chúng, các tác giả của chúng cũng vậy. Bạn không thể làm điều gì chống lại con cái Đức Chúa Trời và được xem như khá tốt đẹp với điều đó, bạn chỉ—bạn chỉ đang đánh gió. Đức Chúa Trời sẽ lấy chúng đi ngay, dù thế nào đi nữa.

³⁹ Ông được gọi là người Giám Lý bởi vì những phương pháp làm việc của ông. Người ta nói rằng, “Trong đời ông,” rằng, “ông đã giảng nhiều hơn bốn mươi ngàn bài giảng.” Hãy suy nghĩ về điều đó: bốn mươi ngàn bài giảng. Ngay sau khi ông qua đời năm 1791, giáo phái Giám Lý bắt rễ của nó trên thế gian và bắt đầu thành lập giáo hội Giám Lý. Khi đó, dĩ nhiên, Asbury và nhiều người nữa ở vào lúc đó.

⁴⁰ Bây giờ, nếu chúng ta để ý, lời chào đối với hội thánh này; khi chúng ta sẽ bắt đầu bây giờ ở câu thứ 7, sứ giả của Phi-la-đen-phi. Hội thánh thật trong—Hội thánh thật trong hội thánh nhà nghề. Nó là Hội thánh thật trong hội thánh nhà nghề.

...hãy viết cho thiên sứ của hội thánh của Phi-la-đen-phi rằng;...

⁴¹ Tôi muốn anh em tập trung chú ý đến sự chồng lên nhau ở đây, mỗi người, lúc này. Bây giờ, anh em sẽ hiểu ở đây, thiên sứ... nếu anh em theo dõi cách người đưa vào thời đại...thời đại Giám Lý chồng lên nhau, và sẽ đi qua một chút trong Phi-la-đen-phi...

hay tới Lao-đi-xê, thời đại Ngũ Tuần. Thế thì, tối mai, sứ giả Ngũ tuần trở lại để quở trách những người này vì sự sa ngã, đúng ngay thời đại này đã quở trách họ từ sự sa ngã thối lui ở Sạt-đê (trong thời đại Luther), sự trùng lặp.

⁴² Tình anh em. Nó là thời đại vĩ đại của những hội truyền giáo và những nhà truyền giáo. Thế giới chưa bao giờ thấy lúc này, thậm chí bây giờ nó đi qua thời của chúng ta, mà, khi thế gian từng thấy một thời đại truyền giáo như vậy ở khắp nơi. Trong thời đại cuối cùng...Ồ, tôi có thể nói một trăm năm mươi năm cuối cùng, nó là một trong những thời đại nổi bật nhất của lịch sử thế giới về những nhà truyền giáo đang đi vào tất cả các nơi trên thế giới với Phúc âm. Nó đã là...

⁴³ Theo nghĩa đen—theo nghĩa đen, chỉ đi, đang gọi sứ điệp của Phúc âm trên giấy tờ và truyền đạo đơn, và những quyển sách và vân vân, Phúc âm đã đi đến mọi dân tộc dưới bầu trời, cách đây đã lâu. Vì vậy, anh em thấy, chứng minh rằng đó không phải là những gì Chúa Jêsus đang nói đến. Ngài không bao giờ phán, “Hãy đi khắp thế gian và mở những trường Kinh Thánh.” Ngài cũng không bao giờ phán, “Hãy đi khắp thế gian và truyền bá các ấn phẩm.”

⁴⁴ Những việc đó tốt, nhưng mạng lệnh của Ngài đối với Hội thánh là, “Hãy đi khắp thế gian và giảng Phúc âm.” Và Phúc âm không hoàn toàn là Lời, nhưng nó đang làm cho Lời đến với Sự Sống. Hiểu không? Bởi vì Chúa Jêsus phán, ngay lập tức, “Những dấu hiệu này sẽ theo sau những người tin.” Anh em biết đấy, Mác 16, sự ủy thác cuối cùng của Ngài—cuối cùng của Ngài đối với Hội thánh là, “Những dấu hiệu này sẽ theo sau kẻ tin.” Mạng lệnh đầu tiên của Ngài đối với Hội thánh, trong Ma-thi-ơ chương 10, là, “Chữa lành người đau, khiến người chết sống lại, đuổi các quỷ; các người đã nhận cách nhưng không, hãy cho cách hào phóng.” Và Sứ điệp cuối cùng của Ngài đối với Hội thánh là, “Hãy đi khắp thế gian, giảng Phúc Âm cho mọi người. Ai tin và chịu phép báp-têm sẽ được cứu, ai không tin sẽ bị đoán xét, và những dấu hiệu này sẽ đi theo những kẻ tin.”

⁴⁵ Không lạ sao nhiều người đã cắt bỏ phần đó ở đó? “Và” là một liên từ nối câu lại với nhau, đấy. Vậy thì, Ngài phán, (Nhiều

mục sư truyền đạo sẽ nói, “Hãy đi giảng Phúc âm.”) “Ai tin và chịu phép báp-têm sẽ được cứu rỗi, và ai chẳng tin sẽ bị đoán phạt, và những dấu lạ này sẽ theo họ. Sẽ theo họ; họ là những người mà tin. Nhưn Danh Ta họ sẽ đuổi quỷ; họ sẽ nói tiếng mới. Nếu họ bắt rắn, hay uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì; nếu họ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ bình phục.” Những dấu hiệu của Đức Chúa Trời hằng sống vận hành giữa mọi người. Ồ! Xa chừng nào? Tới khắp cả thế gian. Anh em hiểu điều đó không? Khắp thế gian.

⁴⁶ Vì thế nên khi tôi nói rằng Sứ điệp ngũ tuần...(Không phải tổ chức Ngũ Tuần bây giờ.) Sứ điệp ngũ tuần là Sứ điệp thật duy nhất từ Đức Chúa Trời. Bây giờ hãy xem, Mác 16, nếu anh em đang đọc. Được rồi, ngay ở đây Chúa Jêsus đã ủy thác cho Hội thánh Ngài, “Hãy đi khắp thế gian; giảng Phúc âm; những dấu lạ này: nói tiếng lạ, chữa lành người đau, thực hiện những phép lạ...” Nó sẽ trải dài bao xa? “Khắp thế gian.” Cho bao—bao nhiêu? “Cho hết thảy mọi người.” Điều đó có nghĩa là sự cuối cùng ở đây, “Cho đến tận thế.” Được rồi. Những dấu hiệu này sẽ theo sau chỉ dành hội thánh này? “Những người tin, trên khắp thế gian. Trên cả thế gian, với mọi tạo vật, những dấu hiệu này sẽ theo sau họ.” Không phải chỉ đây, “họ” những người mà tin. Vì vậy đó là Hội thánh ngũ tuần. Hiểu không?

⁴⁷ Bây giờ, chúng ta lấy thời đại này, ngay ở đây nơi tối nay chúng ta nói về Phi-la-đen-phi, *P-h-i-l*, Thời đại Hội thánh Phi-la-đen-phi. Trong thời đại đó, truyền bá phúc âm và truyền giáo, trên cả thế giới bằng tài liệu.

⁴⁸ Chúa Jêsus phán, “Khi Tin lành này được rao giảng—*Tin lành này* được rao giảng ra khắp đất để làm chứng về Ta, thì sự cuối cùng sẽ đến.” Ồ, thế thì, nếu đó là những gì Ngài đang nói đến, truyền bá các ấn phẩm, gởi đi ra những nhà truyền giáo của chúng ta với sự đọc, viết, toán học, và đang chuyên đi những truyền đạo đơn và khiến cho người ta bắt tay và tin rằng có một Đức Chúa Trời, nếu đó là tất cả, thế thì còn lâu lắm Ngài mới đến lại. Ừ-m. Vì vậy nó cho thấy rằng Tin lành...Phao-lô nói, “Tin lành đã không đến chỉ bằng chữ, mà còn qua quyền năng và sự biểu lộ của Đức Thánh Linh.”

49 Thế thì khi Chúa Jêsus phán, “Hãy đi khắp thế gian và giảng Tin lành,” Ngài phán, “Hãy đi khắp thế gian và biểu hiện!” Ô, tôi thích điều đó. “Biểu hiện quyền năng của Tin lành.” Nhận lấy Lờ, những gì Nó nói, và tỏ ra cho dân chúng biết Nó nói gì và rồi biểu lộ Nó với họ. Ô, đó là đường lối. Điều đó chứng minh Nó.

50 Ô, khi Morris Reidhead vĩ đại, đứng ở đó trong phòng tôi ngày ấy, chủ tịch của Hội Truyền giáo Sudan, lớn nhất thế giới; khi ông ấy nói, “Anh Branham, anh là một người Báp-tít, anh phải biết Lẽ thật là gì.”

Tôi đáp, “Kinh Thánh là Lẽ thật.”

Và ông ấy nói, “Thế thì...” Ông ấy nói, “Những người Ngũ Tuần này đã có gì?”

Tôi đáp, “Đức Thánh Linh.” Hiểu không?

Và vì thế ông ấy nói, “Ồ, tôi thấy họ xé đồ đạc và đá văng đồ đạc.”

51 Tôi nói, “Đúng! Điều duy nhất đó là, là các anh tự tìm hãm bản thân và cô lập mình ra khỏi chúng.” Họ có nhiều năng lượng, họ làm cho bánh xe lăn và làm điều gì đó, nhưng họ thối còi hết cỡ, anh em thấy đó. Tôi nói, “Nếu họ chỉ đặt nó xuống đây, họ sẽ có những dấu hiệu, điều kỳ diệu, và phép lạ, cùng mọi thứ. Nhưng họ không biết làm gì với nó, nó phải đi nơi nào đó, vì thế họ chỉ—chỉ la lớn, và thối nó ra.”

52 Hừm, tôi thà thối nó ra, còn hơn là giữ nó và không có hơi nào để thối ra. Còn anh em? Như người bạn già thường nói, “Tôi thà sợ một ngọn lửa nhỏ dữ dội...Tôi thà có một ngọn lửa nhỏ dữ dội còn hơn là không có chút lửa nào cả.”

53 Sự rắc rối ngày nay là, chúng ta cố gắng vẽ một ngọn lửa, rồi nói, “Anh biết đó, đường lối trở lại những ngày của lễ Ngũ tuần, họ đã làm điều này.” Vậy thì, ích gì cho một người đang lạnh cóng (đang lạnh đến chết) để thấy một ngọn lửa được vẽ? Nó sẽ không giúp ích người đó chút nào. Không. Anh em đã có...Người đó phải có lửa cho chính mình. Và nếu có quyền năng của Đức Chúa Trời để làm công việc Ngũ tuần cho Chúa, và làm những công việc và dấu hiệu như họ đã làm; nếu anh em không chỉ vẽ một bức tranh, nhưng mang bức tranh vào hiện thực với họ, họ sẽ có cùng một

kinh nghiệm, cùng một sự cứu rỗi, đóng ấn lời chứng của chính họ theo cách họ đã làm. Hiểu không? Nhưng anh em phải lấy điều đó đến với họ. Anh em không đặt nó đằng sau trong một số thế hệ nào khác, nhưng mang nó ra đây.

⁵⁴ Bây giờ chúng ta thấy rằng thời đại tình anh em này là thời đại truyền giáo vĩ đại. Chúa Jêsus phán, “Hãy đi khắp thế gian, và đến với mọi người, và những dấu hiệu này sẽ theo sau.”

⁵⁵ Bây giờ, khi chúng ta đi qua lịch sử và qua Kinh Thánh, tôi muốn hỏi anh em, mỗi buổi tối...? Chúng ta đọc trong Kinh Thánh ở đây những gì Chúa Jêsus đã phán bảo với Giảng sẽ xảy ra, và ngay ở đây chúng ta lấy lịch sử và chứng minh rằng nó đã xảy ra. Thật chính xác. Và đó là lý do tôi đã có nhiều thời giờ tìm kiếm ra những—những con người này để thấy nơi mà đây tờ của Đức Chúa Trời đã có để mang Sứ điệp này đi xuyên suốt, nhưng người đã ở đó. Người đã ở đó, đúng như Kinh Thánh nói, giữ Sứ điệp thật giống như từ ban đầu, không bao giờ đùa cợt với Nó.

⁵⁶ Và rồi chúng ta thấy Nó hầu như đã bị dập tắt, và Ngài đã gọi thời đại đó là một “thời đại chết,” tối tăm, vùn vụt. Và thế thì xuất hiện chỉ một ánh sáng nhỏ bé, rồi mạnh mẽ hơn một chút, và rồi đi vào ngũ tuần (kinh nghiệm thật) lần nữa ngay ở thời sau rốt; và rồi Cô Dâu đã được cất lên, và Nó đi khỏi; và thời kỳ Hoạn nạn trở lại lần nữa, đúng thế, Đại Nạn mà sắp đến trước cả thế giới.

⁵⁷ Bây giờ thời đại truyền giáo vĩ đại, tình anh em, thời đại của những nhà truyền giáo. Cho phép tôi nói rõ với anh em một số người vĩ đại (và rồi tôi chỉ viết tên của họ dưới đây): John Wesley; George Whitefie-...Whitefield, ông ấy vào khoảng năm 1739; Charles G. Finney; Dwight Moody; William Carey, nhà truyền giáo vĩ đại mà đã đi đến Ấn Độ vào năm 1773; David Livingstone, đến Nam Phi. Đấy, hết thấy những người đó, một số người vĩ đại đó. Chỉ...Tôi có tên nhiều người trong họ ở đây, những người vĩ đại mà đã sống trong tình yêu thương anh em đó; mà, người da đen, người da trắng, người da nâu, người da vàng, hết thấy những bức tường đã bị đổ xuống, và những người này đi vào những cánh đồng truyền giáo. Tình yêu thương anh em, trải rộng cánh tay ra với mọi dân tộc ở khắp nơi, và nó đã được

mở ra cho họ để họ có thể đi. Thời đại cánh cửa rộng mở khác, vì họ không thể... Trước khi họ không thể thực hiện điều đó, giáo hoàng và—và tổ chức giáo hoàng của Rô-ma và vân vân tất cả đã đóng quá chặt đến nỗi họ không thể đi. Nhưng vào thời đại đó những cánh cửa được mở ra, vì Ngài đã phán nó là thời đại “mở cửa.”

⁵⁸ Người ta đã mở ra nhiều cánh cửa trong suốt thời đại đó: cánh cửa Phúc âm, cánh cửa đối với những cánh đồng truyền giáo, cánh—cánh—cánh cửa đối với Đấng Christ, và mọi thứ đã được mở rộng trong suốt thời đại đó. Và anh em có thể thấy những gì họ đã làm, các anh em đã làm công việc vĩ đại ra từ đó.

⁵⁹ Và từ John Wesley, ngôi sao sau Thời đại Sạt-đe, sau khi ông đã đi qua đánh thức họ từ Thời đại Sạt-đe, trong một trăm năm mươi năm truyền giáo vĩ đại đã qua (giống như không có thời đại khác hoặc thời đại trước đó) đã bao phủ toàn bộ trái đất. Hãy suy nghĩ về điều đó. Mọi dân tộc ở dưới trời đã nghe Lời. Nó hoàn thành cách đây nhiều, nhiều, nhiều năm, đấy, nhưng không phải Phúc âm, chỉ là Lời, “Văn tự làm cho chết nhưng Thánh Linh ban cho Sự Sống.” Hiểu không?

⁶⁰ Khi tôi đứng ở Nam Phi, trên bục giảng ngày ấy ở đó, và chứng kiến hàng ngàn lần ngàn người đang ngồi ngoài đó, những người Hồi giáo. Và tôi đã gặp một giáo sĩ Hồi giáo. Và giáo sĩ Hồi giáo này đã nói, “Ồ, vì linh hồn quý giá đó.” Vậy thì, người đó đã ở đấy nhiều năm, và đã khiến một người Hồi giáo đến với Đấng Christ. Vì người Hồi giáo xuất thân từ người Mê-đi Ba-tư, khi luật lệ của họ không thay đổi cũng không sửa lại; một khi họ là người Hồi giáo, thì họ là người Hồi giáo suốt đời.

⁶¹ Vì thế họ đã có một linh hồn mà người anh em này đang nói về, đứng ngoài đó ở sân Pretoria, thủ đô của Nam Phi. Điều đó tùy thuộc vào—vào tình trạng tự do, nhà nước tự do, nhà nước Orange, và trong Transvaal.

⁶² Và chúng tôi từ đó, đi xuống Capetown và Bloemfontein, và đi qua đường đó; rồi trở lại đi lên qua Grahamstown, Đông Luân-đôn, rồi đi vào...trở lại vào Johannesburg lần nữa sau khi chúng tôi rời Capetown, và đi lên vùng duyên hải.

⁶³ Được rồi, thị trấn cuối cùng chúng tôi đi đến là Durban, nơi chúng tôi tập hợp hầu hết người bản xứ, có một trăm năm mươi hay hai trăm ngàn người bản xứ đang ở đó, những người Hồi giáo, người bản xứ, chúng tôi có...họ có...phải mất nhiều tuần để băng qua...đường—đường đua, lớn hơn nhiều so với Churchill Downs, lớn thứ hai trên thế giới; Luân-đôn có đường đua lớn nhất, Nam Phi, và—và Churchill Downs. Lúc đó họ có những hàng rào vì có chiến tranh giữa các bộ lạc, và cảnh sát (hai trăm hay ba trăm người canh giữ) đang đứng ở ngoài đó xua đuổi từng bộ lạc đi vào hàng rào để họ không tranh chiến với nhau, và tước hết khí giới của họ, với gươm cùng những mũi lao, và các thứ khác mà họ đã mang. Bố trí họ ngồi trên đất, một bên này ngồi nhìn qua hàng rào bên kia, và những cuộc chiến tranh bộ lạc. Tù trưởng của họ...tụ tập họ lại...người nào đó có một cái quạt to lớn đang quạt cho họ như thế, và các nữ hoàng. Nữ hoàng của Rhodesia đi xuống với hai mươi bảy xe hàng hay xe lửa hay những chiếc xe chở đầy người từ Rhodesia đến, để tham dự buổi nhóm. Và một—một chiếc xe lửa đặc biệt đã chở xuống.

⁶⁴ Chúa đang làm những việc tuyệt vời, những con người khác thường và những dấu hiệu phi thường. Và chúng ta đã thấy gì? Sidney Smith, thị trưởng ở Durban; đi ra đó ngày ấy, tôi nói, “Anh chàng đó là gì...cái đuôi thú đeo quanh cổ người đó, là gì vậy?” Một người da màu, như chúng ta gọi ở đây, người da đen. Đó là những gì tôi đã ở đó để giảng. Và nhiều người không mặc quần áo gì cả, không gì cả, đàn ông hay đàn bà. Vì thế nên, người đó có một hình tượng trong tay và cổ đeo cái đuôi nhỏ. Tôi nói, “Chúng là cái gì...những cái đuôi họ đeo trên cổ để làm gì?”

Nói, “Họ là những Cơ-đốc-nhân.”

Tôi nói, “Cơ-đốc-nhân à? Với hình tượng trong tay như thế sao?”

⁶⁵ Ông ấy đáp, “Ồ, này, Anh Branham, tôi...anh ta là một người Songhai,” nói, “tôi có thể nói tiếng của anh ấy.” Nói, “Chúng ta hãy đi đến đó, và anh nói chuyện với anh ta, gọi anh ta là bất cứ cái gì anh muốn. Chỉ nói giống như anh sẽ hỏi bất cứ câu nào, tôi sẽ nói với anh ta rồi nói lại anh những gì anh ấy nói.”

66 Vì thế tôi nói, “Anh thế nào, Thomas?” Tôi gọi anh ta là Thomas vì tôi nghĩ đó là tên khá thích hợp. Và tôi nói—tôi nói, “Anh—anh thế nào, Thomas?” Và anh ta nhìn tôi. Và tôi nói, “Anh là—là Cơ-đốc nhân phải không?”

“Vâng,” anh ta—anh ta là Cơ-đốc-nhân.

67 Và tôi nói...Ồ, dĩ nhiên, anh ấy không biết tôi. Anh ta không bao giờ...không một ai trong số họ đã từng gặp tôi. Vì thế tôi nói, “Anh làm gì với hình tượng đó?”

Anh ấy, “Ồ, cha của—của anh ấy đã mang nó.” Đấy, nó là—nó là thần. Hiểu không?

68 Và tôi nói, “Có phải...Cha anh đã mang nó.” Tôi nói, “Ồ, đó—đó không phải là lý do để anh mang nó. Anh là một Cơ-đốc-nhân, anh không được mang nó.”

69 Anh ta nói, “Ồ, một ngày nọ con sử đũa theo cha anh ấy, và ông đã đốt lên một ngọn lửa nhỏ và nói lời cầu nguyện người phù thủy đã bảo ông, qua hình tượng này, và hình tượng đó đã đũa con sư tử chạy mất.” Những con thú giết nhiều người trong số họ ở đó. Và anh ta...

70 Và tôi nói, “Kìa, đó—đó không phải lời cầu nguyện mà thầy phù thủy nói với anh, chính ngọn lửa đã đũa sư tử đi.” Tôi nói, “Sư tử sợ lửa.” Và tôi nói, “Là một Cơ-đốc nhân, Thomas à, anh không nên mang cái đó. Anh không nên liên quan gì với nó.”

71 Và anh ta nói, “Ồ, thế thì,” anh nói, “nếu Amoyah...” Đó là thế lực vô hình, Đức Chúa Trời của chúng ta mà chúng ta không thấy. *Amoyah* có nghĩa là điều gì đó, “một thế lực giống như gió.” Nói, “Nếu—nếu Amoyah thất bại, thì cái này sẽ không.” Vì thế anh ta giữ cả hai, “Nếu cái này không làm việc, cái kia sẽ làm việc.” Vậy thì, đó là sức mạnh của Cơ-đốc giáo. Ừ-m. Vâng.Ồ, chào ôi.

72 Nhưng rồi chiều đó, khi Đức Thánh Linh giáng xuống tại buổi nhóm trong đường đua và bắt đầu bày tỏ những điều bí mật trong lòng, sau đó tôi lấy lời Kinh Thánh...

73 Khoảng một giờ, tôi thật sự mất mười lăm phút, bởi vì họ có mười lăm người thông dịch khác nhau cho hết thầy đều hiểu thông suốt. Vì thế tôi—tôi nói, “Đức Chúa Jêsus Christ Con Đức Chúa Trời”; thì người này nói, “a, ba, ba, ba, ba”; và người này

nói, “glu, glu, lu, glu”; và rồi, “um, um, um,” như thế; hết thấy đều có nghĩa là “Đức Chúa Jêsus Christ là Con Đức Chúa Trời”; qua những người thông dịch. Và tôi phải ghi xuống những gì tôi đã nói cuối cùng, tôi sẽ không biết tôi đã ở đâu, và rồi chờ đợi cho tới khi họ đã nói xong.

⁷⁴ Và rồi khi quay trở lại, tôi nói, “Bây giờ, nhà truyền giáo nói với các bạn về một Chúa Jêsus đến để cứu các bạn.” Anh em có thể thấy họ nhìn nhau, anh em biết đấy, những bộ lạc khác nhau, tất cả từ trên xuống dưới như thế. Tôi nói, “Nhà truyền giáo đã bảo các bạn điều đó. Nhưng nhà truyền giáo đó đã... Trong việc đọc Sách này, các bạn có thấy nơi nào nói Ngài là Đấng Chữa Lành vĩ đại và nói rằng Ngài sẽ sống qua các thời đại trong dân sự cho đến khi Ngài tái lâm không? ‘Các công việc Ta làm các ngươi cũng sẽ làm.’ Các bạn đã từng tin nhận Đấng Christ là Đấng Cứu Thế của mình, với những dấu hiệu đó, các bạn có muốn thấy Chúa Jêsus trở lại ở đây ngày nay và bước đi qua mọi người và làm việc giống như Ngài đã làm khi Ngài còn sống trên đất này không?”

⁷⁵ Ô, tất cả họ đều nói, “Chắc chắn!” Họ muốn thấy điều đó, anh em thấy đấy. Họ muốn điều đó.

⁷⁶ Tôi nói, “Thế thì nếu Ngài sẽ làm điều đó, sử dụng chúng ta ở đây làm cùng việc như Ngài đã làm khi Ngài còn sống trên đất này, các bạn sẽ tin Lời Ngài chứ?”

“Ồ, chắc chắn rồi!” Anh em thấy đó, những người Hồi giáo đang ngồi đó.

⁷⁷ Người thứ nhất...người thứ hai ở trên bục giảng là một phụ nữ Hồi giáo. Đức Thánh Linh đang phán, tôi nói với chính người phụ nữ đó, tôi nói, “Bây giờ, bà biết tôi không biết bà, thậm chí tôi không thể nói tiếng của bà.” Và bà ấy thừa nhận điều đó.

⁷⁸ Bà ta có một chấm nhỏ màu đỏ giữa hai con mắt bà ở đây, có nghĩa bà là một người Hồi giáo chính cống. Vì vậy, tôi nói, “Thế thì, bây giờ, để chữa lành cho bà, tôi không thể chữa lành được.” Nhưng tôi nói, “Bà hiểu...những gì tôi đã nói chiều nay, qua Sứ điệp không?”

79 Và bà ấy—bà ấy nói lại với người thông dịch Hồi giáo rằng... Bà là một người Ấn Độ, bà là vậy. Bà nói, “Vâng, bà ấy hiểu nó. Bà đã đọc Tân Ước.”Ồ, vâng. Ừ-m.

80 Đấy, họ cũng tin nơi Đức Chúa Trời. Họ cũng là dòng dõi của Áp-ra-ham. Hiểu không? Nhưng đã nói rằng bà “đã tin vào Đức Chúa Trời,” nhưng, bà “đã tin Mohammed là tiên tri của Ngài.” Và chúng ta tin Chúa Jêsus là Con Ngài. Hiểu không? Vì thế bà nói, ồ, bà—bà ấy “đã tin Đức Chúa Trời.”

81 Và tôi nói, “Thế thì nếu bà biết Cựu Ước và biết rằng những gì Đức Chúa Trời ở trong loài người ngày xưa, trong thời đại đã qua, thế thì Chúa Jêsus, Đấng mà chúng ta gọi là ‘Đấng Christ,’ đã trở thành Tiên Tri-Đức Chúa Trời. Ngài...họ đã giết Ngài. Các bạn nghĩ họ không làm vậy, bởi vì các bạn nói vị ấy cỡi ngựa trắng và đi mất. Đó là những gì thầy tế lễ của các bạn dạy cho các bạn, rằng, ‘Người đã không bao giờ bị giết, bây giờ. Và người đã chết một cái chết bình thường nơi nào khác, những năm sau đó.’”

82 Tôi nói, “Bà tin điều đó. Nhưng Chúa Jêsus này, cách...theo Tân Ước, Ngài đã chết và sống lại, và ban Thánh Linh Ngài xuống cho Hội thánh Ngài.” Bây giờ bà đã hiểu điều đó, đấy. Điều đó thật chính xác những gì người Hồi giáo đó đã thách thức Billy Graham, đấy. Cùng một sự việc, cùng một nguyên tắc.

83 Tôi nói, “Vậy thì nếu...Mohammed không bao giờ hứa với các bạn bất cứ lời hứa nào. Nhưng Chúa Jêsus ban cho chúng ta một lời hứa, rằng những công việc Ngài đã làm, chúng ta cũng sẽ làm. Bây giờ, bà nên nhớ Ngài đã phán trong Thánh Giăng 5:19, ‘Ta không làm việc gì cho đến khi Cha tỏ cho Ta thấy.’” Tôi nói, “Vậy thì, nếu Chúa Jêsus đến bày tỏ cho tôi nan đề của bà là gì hay bà ở đây vì điều gì, cho bà biết hậu quả của bà là gì, quá khứ của bà là gì, và tương lai của bà sẽ ra sao, và nếu Ngài có thể nói tương lai...quá khứ của bà, chắc chắn bà sẽ tin tương lai sẽ thế nào.”

Bà ấy nói, “Đúng thế.” Đấy, qua người thông dịch.

Và tôi nói, “Được rồi, cầu xin Ngài làm điều đó.”

84 Và tất cả những người Hồi giáo đứng lên ngay, chăm chú theo dõi, anh em biết đấy. Và khi Đức Thánh Linh phán, “Chờng người,

lùn, chắc nịch, có bộ râu quai nón đen. Người đã tới chỗ một bác sĩ, cách đây khoảng ba ngày trước.” Nói, “Người có hai người con. Ông ta khám phụ khoa cho người, ông ấy đã nói, ‘Bà bị u nang tử cung.’”

Bà ấy nhìn xuống, cúi đầu, bà nói, “Đó là sự thật.”

85 Và tôi nói, “Bây giờ, nếu bà đọc Tân Ước, bà biết câu chuyện như Đức Chúa Jêsus Christ đã nói chuyện với người đàn bà bên giếng chứ?”

“Đúng vậy.”

86 Và tôi nói, “Thế thì, tại sao bà đến với tôi như một Cơ-đốc-nhân? Tại sao bà không đi đến tiên tri Mohammed của bà?”

Bà ấy nói, “Tôi nghĩ ông có thể giúp tôi.”

87 Và tôi nói, “Tôi không thể giúp đỡ bà. Nhưng nếu bà tin nhận Chúa Jêsus này là Đấng ở đây giờ này, Đấng biết tất cả về bà, Ngài sẽ giúp bà.”

Bà ấy nói, “Tôi tin nhận Chúa Jêsus là Cứu Chúa của tôi.”

88 Chính điều đó. Chính là nó. Mười ngàn người Hồi giáo đến với Đấng Christ chiều hôm đó. Hiểu không? Khoảng ba mươi năm trên cánh đồng truyền giáo, và có một người trở lại đạo bằng văn học; nơi đó, trong thời gian năm phút, mười ngàn người đến bởi Phúc âm được bày tỏ.

89 Đức Chúa Trời không bao giờ bảo chúng ta xây dựng các nhà thờ, không bao giờ bảo chúng ta làm trường học. Chúng ta cần chúng, đó là chương trình của Ngài; nhưng nhiệm vụ của Hội thánh là để “Giảng Phúc âm!” Nhưng chúng ta phát ra những truyền đạo đơn, ấn phẩm từ Asbury, nơi nhỏ bé tốt đẹp ở trên đây mà...Đức Chúa Trời ban phước cho họ, trường cao đẳng Giám Lý nhỏ bé ở trên Wilmore, Kentucky, là một trong những nơi tốt nhất, thiêng liêng, tốt nhất thế giới, tôi cho là vậy, vào lúc này. Họ là những người tốt.

90 Và tôi đã đi xuống từ...Tôi quên...Nó là Rhodesia, nhưng tôi không biết tên của thành phố. Billy, anh có nhớ không? [Anh Billy Paul nói, “Salisbury.”—Bt.] Salisbury, đúng thế, New Salisbury. Anh ấy là trí nhớ của tôi. New Salisbury, Rhodesia. Và chúng tôi

đi ra ngoài Rhodesia và tôi thấy một hộ chiếu Mỹ khi chúng tôi đáp máy bay, một chàng trai và ba cô gái. Và tôi nói, bước đến gần họ, tôi nói, “Xin chào.” Tôi nói, “Tôi thấy các bạn có hộ chiếu Mỹ.”

Anh ấy đáp, “Ông nói tiếng Anh.”

Tôi nói, “Vâng,” tôi nói, “tôi—tôi là người Mỹ.”

Anh ấy nói, “Ồ, thế thì tốt.”

Tôi nói, “Các bạn đang đi du lịch chẳng.”

Anh ấy nói, “Không, chúng tôi là những nhà truyền giáo.”

Tôi đáp, “Ồ, tốt quá!” Tôi nói, “Rất vui mừng được gặp các bạn.” Và tôi nói, “Các bạn từ đâu? Hội thánh gì, các bạn thuộc một tổ chức, hay chỉ tự do?”

Anh ấy nói, “Không, chúng tôi là tín đồ Giám Lý. Chúng tôi đến từ Wilmore, Kentucky.”

Tôi nói, “Nó gần như là sân sau của tôi, ở nhà.” Tôi nói...

Anh ấy nói, “Có phải ông là Anh Branham ở trên đây không?”

⁹¹ Tôi nói, “Vâng, anh à. Đúng thế.” Và điều đó—điều đó chữa trị anh ta ngay lúc đó. Anh em thấy đấy. Anh ta không muốn nói nữa. Và tôi—tôi thấy thái độ anh ta, liếc sang mấy cô gái, họ nhìn nhau như *thế*. Tôi nói, “Chờ một chút, anh bạn.” Anh ta chẳng là gì ngoài một chàng trai. Và tôi nói... và các cô gái. Và tôi nói, “Tôi muốn nói với tất cả các bạn một chút về những nguyên tắc của Cơ-đốc nhân, tất cả chúng ta, và chúng ta ở đây có cùng một cứu cánh vĩ đại. Tôi muốn hỏi ba cô gái và anh bạn đây, ‘Các bạn có thể nhơn Danh Chúa Jêsus...’ Các bạn nói đã ở đây hai năm. ‘Các bạn có thể kể ra trên ngón tay một linh hồn mà các bạn đã giành được cho Chúa không? Một linh hồn?’” Họ không thể làm điều đó. Không một linh hồn.

⁹² Tôi nói, “Tôi không muốn làm tổn thương tình cảm của các bạn, chút nào cả.” Và tôi nói, “Tôi đánh giá cao những gì các bạn đang làm, nhưng các bạn gái nên về nhà giúp mẹ rửa chén. Điều đó hoàn toàn đúng. Các cô chẳng có việc gì phải làm ở đây. Đúng thế.”

⁹³ Và không ai có phận sự đi vào cánh đồng trừ những người đã nhận lãnh Đức Thánh Linh và giảng dạy về quyền năng biểu

hiện, bởi vì đó là điều duy nhất mà sẽ—mà sẽ làm lay động những con người kia. Và hãy xem những sự nổi dậy các bạn có bây giờ và mọi thứ, đó là vì Phúc âm thật đã không được giảng dạy cho họ. Đã được ban cho họ từ hình thức lời. Ồ, thấy đó là gì không? Đó là sự tiếp tục của—của “người trốn thoát” trong thời đại Luther, ở đó nó cho thế gian sự in ấn tự do, đúng thế, hay là Kinh Thánh miễn phí.

⁹⁴ Bây giờ, bây giờ thời đại, thời đại vĩ đại. Bây giờ, chúng ta hãy bắt đầu bây giờ, tôi tin chúng ta trên...Đó là lời chào mừng, câu thứ 7. Qua...

...cũng hãy viết cho thiên...Phi-la-đen-phi rằng; Đây là lời phán của Đấng thánh, Ngài là chơn thật, là Đấng có các chìa khóa của Đa-vít, Ngài mở, thì không ai đóng được; và đóng thì không ai mở được;

⁹⁵ Quả là một lời tuyên bố! Phải không? Tôi—tôi sẽ trở lại điều đó chỉ trong một phút, vì nó—nó áp dụng xa hơn trong câu Kinh Thánh ở đây.

Ta biết công việc của người: Đây, Ta đã mở trước mặt người một cái cửa mở, và không ai có thể đóng được: vì người có ít năng lực, mà đã giữ lời Ta, và đã chẳng chối danh Ta.

⁹⁶ Nào, bây giờ hãy theo dõi thời—thời giờ sắp đến nào, sau khi động thái truyền giáo vĩ đại lan rộng khắp các dân tộc, về tình yêu thương anh em, để nhận những gì họ có. Không điều gì chống lại nó, về văn chương hay bất cứ cái gì nữa, đi vào những phần khác nhau, trên khắp thế giới. Bây giờ, giáo phái giáo hội đã trở lại với công tác giáo dục lần nữa. Đây, đi trở lại.

⁹⁷ Sau khi giáo phái lớn đã được thiết lập, Chúa Jêsus mở ra một “cánh cửa mở rộng.” Sau khi thời đại Wesley đã đi vào và giáo hội Giám Lý được thành lập trên đất, bắt rễ, phát triển, trở nên một giáo hội lớn hiện có ngày nay, một trong những giáo hội lớn nhất, giữa những giáo hội Tin Lành, và lúc đó, sự việc mà đã xảy ra lúc đó, là, Chúa Jêsus để một “cánh cửa mở rộng” cho hội thánh trước khi họ đi vào thời đại Lao-đi-xê.

⁹⁸ Lý do tôi đang nói điều này cách này, để anh em có thể thấy những gì tôi muốn nói bởi sự bao trùm. Hiểu không? Nó bắt đầu từ thời đại truyền giáo mở cửa. Nhưng, anh em thấy, Ngài đã—Ngài đã bảo họ Ngài có chìa khóa của Đa-vít và vân vân. Nhưng ở đây Ngài phán Ngài đã đặt trước Hội thánh bây giờ; sau thời đại truyền giáo đó, và Whitefield, và—và hết thảy những người kia, và Finney, và Sankey, và xuống tới Moody (Moody là một trong những người cuối cùng.) xuống tới bây giờ Ngài đặt một cánh cửa mở rộng trước hội thánh.Ồ, đây là chỗ anh em phải theo dõi bây giờ. Nó chỉ ở ngay giữa thời đại Phi-la-đen-phi và Lao-đi-xê, sự bao phủ.

⁹⁹ Chúa Jêsus là Cửa! Bây giờ, nếu anh em lật với tôi tới Giảng 10:17. Chúng ta hãy trở lại điều này bây giờ, để chắc chắn rằng... Nhiều người trong anh em sẽ tin. Và rồi người nào đó sẽ nói, “Thôi được, tôi—tôi không bao giờ...Ông ấy vừa nói điều đó.” Tôi chỉ muốn đọc điều đó. Giảng, chương thứ 10, và câu thứ 17. Giảng 10:17. Được rồi, chúng ta đọc những Lời này. Tôi xin lỗi, Giảng 10:7, không phải 17.

Vậy Đức Chúa Jêsus lại phán cùng họ rằng...Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, Ta là cửa của chuồng chiên.

¹⁰⁰ Điều đó trở lại với những phước hạnh. Làm thế nào chúng ta đi vào Đấng Christ? Ngài là gì? Chuồng chiên. Tôi thường tự hỏi về điều đó, “Cái gì? Ngài có thể là Cái Cửa, lại là một Người chăn?” Bây giờ, qua trong—qua trong các nước phương đông đó, ngày nọ tôi tìm thấy ngày nọ khi tôi để ý người chăn chiên, vào ban đêm, người đó mang tất cả chiên vào trong ràn, lừa chúng qua một cánh cửa. Và rồi khi người đó có hết thảy chiên đều ở trong đó, người đó đếm xem thử tất cả chúng đã ở trong ràn chưa. Rồi người đó nằm xuống trong cánh cửa, chính người đó. Không gì có thể vào với chiên, hay bất cứ con chiên nào có thể ra ngoài, mà không vượt qua người chăn. Vì thế Chúa Jêsus là Cái Cửa, đấy, vào trong chuồng chiên.

¹⁰¹ Và tôi đang lái một chiếc xe jeep nhỏ nước Anh, và tôi nói với người đó, tôi nói “Những người kia là...” Những người chăn chiên đi qua thành phố, và một tiếng còi vang lên, và mọi người

đạp phanh, và tôi nghĩ, “Có việc gì vậy?” Và đó là một người chẵn chiên đang đi qua thành phố với đàn chiên mình.

¹⁰² Bây giờ, ở khắp phương Đông, nó không giống như ở đây. Họ đặt tất cả hàng hóa ra—ra dọc theo nhà trong các nơi phố chợ. Và có các thứ táo và lê, cùng tất cả các loại trái cây, và nho chất đống rất đẹp, chất đống lên trên cái giá như thế này, chạy dài xuống. Và mỗi người bán đứng đó cố gắng lôi kéo bạn vào mua trái cây và các thứ khác.

¹⁰³ Ồ, người chẵn chiên này, bắt đầu đi xuống ngay phố chính đó. Tôi nói, “Anh ơi, đây là nơi sắp náo loạn, tôi sẽ đứng lên và xem điều này.”

¹⁰⁴ Và người anh em đó nói với tôi, “Anh sẽ ngạc nhiên, Anh Branham. Hãy xem đi.” Mọi vật ngừng hẳn. Người chẵn chiên bước dọc đường, không để ý, mọi con chiên đi theo người một cách chính xác. Theo sau người! Nếu người chẵn quay lại một chút, mọi...con chiên ở ngay phía sau anh một chút, con kế tiếp đi theo nó, con này kế tiếp con khác theo sau người chẵn, thẳng ở phía ngoài và quay lại.

¹⁰⁵ Ồ, đó là cách chúng ta đi theo Đấng Chẵn Chiên! Đúng thế. Đi thẳng xuống qua chính giữa đường phố để lấy cái gì đó ở cuối con đường, và chiên đi theo người chẵn thật giống như một con chó. Chúng nhìn lên và thấy hàng hóa kia, và chúng đi theo người chẵn. Ồ, tôi thích thế! Anh em thấy đấy. Tôi nói, “Ồ, anh ơi, tôi ước gì tôi có thể nói chuyện thứ ngôn ngữ này, tôi có thể giảng ngay bây giờ.” Thế đấy. Đúng thế, nó—nó không quay qua phải hay trái, nhưng ở lại ngay sau người chẵn.

¹⁰⁶ Đó là những gì Hội thánh đã làm qua mọi cách qua chặng đường dài, ở lại sau Đấng Chẵn Chiên, Đức Thánh Linh dẫn dắt chúng ta vào Sự sống Đời đời; không quay qua bởi vì đây là một nhà thờ lớn đầy hoa, và đây là giáo hội có quá nhiều tiến sĩ *như vậy* và *này nọ* như thế, nhưng ở lại ngay sau Đấng Chẵn Chiên. Khi nào Đấng Chẵn Chiên đi, chiên theo sau, “Chiên Ta nghe Tiếng Ta, và một người lạ chúng sẽ không theo.” Đúng thế. Người...Người chẵn chiên đó biết những tiếng gầm gừ và mọi thứ khác khiến chiên phải nghe theo.

¹⁰⁷ Rồi khi chúng tôi đi ra khỏi thành phố, thật là một việc kinh ngạc, tôi thấy một—một cánh đồng ở ngoài đó và một số người đang nằm chung quanh, và họ có những con lừa, và bò cái, và những con heo, và chiên, và dê, cùng những thứ khác ở ngoài đó. Và tôi nói, “Lạ quá, những người ở ngoài đó là gì?”

Anh ấy nói, “Những người chăn chiên.”

Và tôi hỏi, “Người chăn chiên đi chăn lừa à?”

Và anh ấy nói, “Vâng, thưa ông.”

Ồ, tôi nói, “Tôi—tôi nghĩ người chăn chiên chỉ chăn chiên thôi chứ.”

¹⁰⁸ Anh ấy nói, “Không. *Người chăn chiên* là một ‘người chăn giữ súc vật, trâu bò.’ Và khắp đất nước của ông người ta gọi họ là ‘cao bồi’ và—và những thứ như thế.”

Tôi nói, “Ồ, tôi hiểu rồi, người chăn chiên là người chăn gia súc.”

“Vâng.”

“Người ấy canh giữ bầy.”

¹⁰⁹ “Đúng thế.” Anh ấy nói, “Điều lạ là vào ban đêm, nơi mà ông...nó gây sự chú ý. Ông là một mục sư, ồ, tôi có thể nói với ông đôi điều.” Anh ấy nói, “Khi đêm đến...Thật đúng người đó chăn bầy tất cả chúng, dẫn chúng đi chung quanh và giúp đỡ chúng và thấy rằng chúng sẽ nhận được những điều tốt suốt ngày. Nhưng khi đêm đến...tất cả con—con la và những con lừa và những—những con lạc đà, bất cứ con gì người ấy đã có, đều để lại ngoài đồng. Nhưng người chăn bao quanh chiên và mang chúng vào ràn.”

¹¹⁰ “Ồ,” tôi nói, “lạy Chúa, xin khiến con là chiên, làm bất cứ điều gì Ngài làm!” Hiểu không? Vì khi đêm đến, tôi muốn đi vào cổng. Bước vào Cửa, đến bên Cửa. Giảng 17:7 ở đây, hay—hay là Ngài phán, “Ta là...” đúng hơn là, 10:7, Ngài phán, “Ta là Cửa của chuồng chiên. Hết thảy những kẻ đã đến trước Ta đều là quân trộm cướp, nhưng chiên không nghe chúng nó. Ta là Cửa, nếu ai bởi Ta mà vào, thì sẽ được cứu rỗi, và sẽ đi vào và ra và tìm thấy đồng cỏ.”

111 “Bây giờ, Ta đặt trước hội thánh này, thời đại Phi-la-đen-phi và thời đại Lao-đi-xê, một cái cửa mở rộng.” Ô, anh em hiểu điều đó bây giờ không? Và đã có suy nghĩ của anh em thật tốt và chặt chẽ không? Bây giờ, hãy nghe, điều này tốt. Tôi nói với anh em, nó là Mật Ong trên Đá, chỉ lấy những thỏi vàng ra và để chúng chiếu sáng. “Ta là Cửa của chiên!” Cái Cửa đã được thiết lập đó là gì, bây giờ?

112 Chúng ta hãy trở lại trong tâm trí mình. Và từ thời đại truyền giáo vĩ đại đó của những người Giám Lý, mà đã lan tràn khắp đất nước với sứ điệp về sự nên thánh. Luther qua sự xưng công bình. Wesley đến tiếp theo với sứ điệp về sự nên thánh hóa. Và ở cuối của thời đại Giám Lý, sự kết thúc, khi nó bắt rễ và bắt đầu trở thành một tổ chức lớn. Và khi bất cứ hội thánh nào...

113 Bây giờ hãy nghe, điều đó mạnh mẽ. Nhưng tôi muốn ai đó chỉ cho tôi bất cứ nơi đâu qua sự lượm lặt của lịch sử. Bất cứ hội thánh nào mà Đức Chúa Trời đã từng dấy lên, đến gần đường lối Ngũ tuần mà không có bất cứ tổ chức nào; và ngay khi nó lập tổ chức, nó chết và không bao giờ sống lại nữa. Ô, những thành viên tiếp tục, nhưng họ không bao giờ có một sự phục hưng. Sự phục hưng của Luther không bao giờ sống lại, và sự phục hưng Giám Lý cũng không sống lại, và sự phục hưng Ngũ Tuần cũng không sống lại. Không, thưa quý vị. Họ đã tổ chức nó, mà Đức Chúa Trời đã nói trong các thời đại hội thánh, Ngài “ghét việc đó,” giáo lý của đảng Ni-cô-la.

114 Bây giờ, nên nhớ, chúng ta không nói chống lại bất cứ ai. Những người tốt bị tản lạc. Chiên của Đức Chúa Trời thì ở trong tất cả các nơi ngoài đó. Đùng vậy. Điều đó đúng. Giám Lý, Báp-tít, bất cứ họ là gì, họ vẫn là dân sự của Đức Chúa Trời nếu họ được tái sinh bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Họ là dân sự của Đức Chúa Trời, nhưng những tổ chức ép chặt họ xuống. Và lá thư được mang từ Giám Lý cho đến Báp-tít tới Campbellite, và vân vân, cho đến khi họ—họ thật sự mệt mỏi mang những lá thư từ nơi này đến nơi khác.

115 Được rồi, Chúa đã phán như thế nào bây giờ, trong sự chấm dứt của thời đại đó, “Ta là Cửa của chiên.” Vậy thì, cái cửa gì đã được mở ra nói về Chúa Jêsus, ngay giữa hai thời đại này?

1906, khoảng khi thời đại Giám Lý và—và—và Dwight Moody và họ khuất dần khỏi hiện trường, ở đó xuất hiện những người nhận lãnh Đức Thánh Linh, nói tiếng lạ và những việc trở lại với hội thánh. Điều đó gần như đúng, trong khoảng năm 1906, cùng với đó.

116 Được rồi, sau đó điều gì đã xảy ra? Sau đó bắt đầu tiến tới, điều đầu tiên anh em biết, họ đã tổ chức Hội đồng Chung xưa mà nó đã đi vào, bây giờ gọi là Phúc Âm Ngũ Tuần. Đấy, có nguồn gốc từ hội thánh đó mà đã được phủ qua. Rồi điều gì đã xảy ra? Ngài đã đặt một cái cửa mở rộng, một “cánh cửa mở rộng.”

117 Bây giờ chúng ta hãy đọc điều đó bây giờ, nắm bắt từng lời đúng như cách Ngài mang nó đến. Đấy, “Này...” Chúng ta hãy xem:

...không ai đóng được;...

...đặt trước người một cái cửa rộng mở,...

118 Nó ở phía khác:

Ta biết công việc người: Này, Ta đã đặt trước người một cái cửa rộng mở, không ai đóng được nó:...

119 “Một cái cửa rộng mở.” Nó là gì? Đó là sự khả thị về Thần tánh của Đức Chúa Jêsus Christ: không phải là ngôi thứ hai của ba ngôi, nhưng là Chính Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta. Và sự khả thị...

120 Bây giờ, nếu anh em để ý, chỉ trong một phút, chúng ta hãy chỉ đọc thêm một chút nữa:

...đóng nó:...có ít năng lực,...và đã chẳng chối Danh Ta.

121 Lần đầu tiên Danh đã được nói đến bây giờ kể từ trong thời đại này trở lại ở đây, đã mất Danh của nó; và Luther xuất hiện với một tên rằng ông còn sống động, mà đã chết (Đúng không?), “Cha, Con, Thánh Linh.” Ở đây xuất hiện Danh Chúa Jêsus lần nữa, ở giữa hai thời đại này ở đây. Trong giữa, “cánh cửa mở rộng.” Bây giờ, nó là sự khả thị: Ngài là gì, Thần tánh, những sự mặc khả về Thần tánh Ngài.

122 Bây giờ, đó là những gì Ngài đã bày tỏ cho chính thời đại hội thánh đầu tiên. Bây giờ hãy xem, như Giảng thấy Ngài đang

đứng, với bảy chân đèn bằng vàng, Ngài đang đứng với tay Ngài dang ra. Ở đây là chân đèn đầu tiên, thứ nhì, thứ ba, thứ tư, thứ năm, thứ sáu, thứ bảy, với hai tay Ngài dang ra như hình dạng của thập tự giá. Ngài phán, “Ta là An-pha và Ô-mê-ga.” Nói cách khác, “Ta là tối cao lúc đầu tiên, Ta là tối cao lúc cuối cùng.” Sự Sáng mọc lên ở phương Đông và lặn ở phương Tây. Nó sẽ là một thời kỳ âm đạm, tối tăm, nhưng “Sẽ có Ánh Sáng vào lúc chiều tối.” Cùng một quyền năng Phúc âm đó đã dấy lên ở đây trên một bàn tay ở phương Đông, đã tỏa sáng và bây giờ trên một bàn tay khác ở phương Tây, “An-pha và Ô-mê-ga, Ta là A và Ta là Z.” Trong các tay Ngài! Anh em hiểu điều đó không?

123 Vậy thì, Ngài đã làm gì trong chương 1 của Khải huyền? Ngài đã mặc khải Thần tánh tối cao của mình với hội thánh đầu tiên, Ê-phê-sô. Đúng thế không?Ồ, bây giờ để ý. Mọi người của những hội thánh này đi tới ở đây, Ngài đã mặc khải Chính Ngài trong Thần tánh duy nhất của hình thức vinh hiển của Ngài; nhưng trong lần cuối cùng này, Ngài trở thành Z, trở lại với sự ban đầu lần nữa. Đây, “Đấng trước hết và đấng sau cùng.” Thời đại đầu tiên, bây giờ là thời đại cuối cùng, vì Ngài đã phán, “Ta là đấng trước hết và là đấng sau cùng.” Và...

124 Nhưng anh em nói, “Ồ, điều đó đã xảy ra như thế nào? Người nào đã lấy ra điều đó?” Đó là sự mặc khải! Nhiều người trong anh em ở đây đã nhận nó, vì của Ngài toàn bộ...Tôi sẽ nói một điều gì đó ở đây lúc này. Hãy xem! Toàn bộ Hội thánh Ngài được xây dựng trên sự mặc khải Thiêng liêng của chính Ngài. Đúng không? Nếu anh em không tin điều đó, chúng ta hãy lật ra Ma-thi-ơ 16:18, anh em sẽ thấy chỉ trong một phút toàn bộ sự mặc khải đó đã được xây dựng trên chính Ngài. Toàn thể Hội thánh Ngài được xây dựng trên sự mặc khải của chính Ngài. Bây giờ chúng ta hãy bắt đầu ở đây tại...Chúng ta hãy bắt đầu...chúng ta hãy, ở khoảng câu thứ 14:

Lúc đó họ nói, Một số người nói...Ngài là Giảng Báp-tít:...

Câu—câu hỏi là, Chúa Jêsus đã phán:

...trên địa phận thành Sê-sa-rê Phi-líp, và hỏi các môn đồ Ngài, mà rằng, Ai, theo lời người ta nói...thì Ta Con người là ai?

Câu thứ 13, và đó là 16:13 bây giờ.

Và họ thưa rằng,...

125 Bây giờ hãy xem, đây là nơi đầu tiên với hội thánh Chúa Jêsus đã từng nói, và...trong Khải huyền là sách cuối cùng.

Và người thưa rằng, Một số nói...Ngài là Giảng Báp-tít: và một số nói, là Ê-li; và kẻ khác lại nói là, Giê-rê-mi, và kẻ khác...và—và...hay là một trong các đấng tiên tri.

Ngài phán cùng—cùng họ rằng (hết thầy, toàn bộ nhóm), Còn các người thì xưng Ta là ai?

Và Si-môn Phi-e-rơ trả lời và thưa rằng, Chúa là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống. (Ồ, chao ôi!)

Bấy giờ Đức Chúa Jêsus trả lời cùng người rằng, Phước cho người, hỡi Si-môn—Si-môn con Giô-na:... chẳng phải thịt và huyết đã tỏ cho người biết điều này đâu, bèn là Cha Ta ở trên trời vậy.

126 Ô, chao ôi! “Người không bao giờ hiểu điều này từ thần học viện. Không có cách nào người từng hiểu điều này, hỡi Si-môn, con Giô-na; cách duy nhất người đã hiểu được điều đó, là sự mặc khải thiêng liêng mà đã được bày tỏ cho người từ Thiên đàng rằng Ta chính là Ngài.” Chúa Jêsus phán, “Nếu người không tin Ta là Ngài, người sẽ chết trong tội lỗi mình. Ta là Ngài!”

...Ta nói...cùng người rằng,...người là Phi-e-rơ,... trên đá này Ta sẽ lập hội thánh Ta; và các cửa âm phủ không thể thắng được hội đó.

127 Nó là gì? Thiêng liêng! Thiêng liêng! Lẽ thật thiêng liêng! Lời của Chúa!

128 Bây giờ, chúng ta thấy rằng trong sự mặc khải tuyệt vời này mà Đức Chúa Trời đã ban cho ở đây với Hội thánh, trong những ngày sau rốt này, mà Đức Chúa Trời đã ban đến và bày tỏ chính Ngài là “Cánh Cửa mở rộng” giữa hai thời đại. Không phải trong thời—thời đại Lao-đi-xê, cũng không phải trong thời đại khác này

(thời đại Phi-la-đen-phi), nhưng nó ở giữa (sự bao phủ) bởi vì... Tôi sẽ chứng minh điều đó chỉ trong khoảng thời gian xa hơn một chút, và anh em sẽ hiểu điều đó, anh em thấy đó. Chúng ta sẽ làm cho nó trở nên phong phú, vì vậy chắc chắn anh em không thể rời mắt khỏi Nó, nếu anh em thật sự muốn thấy Nó, đây. Được rồi.

129 Bây giờ, sự bày tỏ chính Ngài là ở chỗ Ngài đã xây dựng Hội thánh Ngài. Bao nhiêu người biết điều đó đúng, bây giờ? Ngài đã xây Hội thánh Ngài trên sự mặc khải của chính Ngài. Được rồi. Vậy thì Ngài đã phán gì? “Không ai có thể đóng nó được!”

Ta biết công việc người: này, Ta đã để trước mặt người một cái cửa mở,...

130 “Cái cửa mở” là gì? Sự mặc khải về Thần thánh tối cao của Đức Chúa Jêsus Christ! Ngài đã phán gì với Hội thánh đầu tiên của Ngài ở đây, trở lại trong thời đại này? Ngài phán, “Ta là Đấng đã có, hiện có, và sẽ đến! Ta là Đấng trước hết và Đấng sau cùng! Ta là Đấng Toàn Năng!” Ngài phán điều đó ba lần khác nhau, bày tỏ Thần thánh chính Ngài với hội thánh đầu tiên này ở đây; trước khi Ngài đi vào thời đại hội thánh cuối cùng, Ngài phán, “Ta đã để trước mặt các ngươi một cái cửa mở.” Nếu anh em muốn thấy sự Khải thị này, thì Nó đây này, nơi mà Ngài đã xây dựng Hội thánh Ngài. Và cách duy nhất Ngài có thể lấy Hội thánh Ngài, là trở lại với sự mặc khải về Ngài là gì. Thật vậy!

131 Nhìn xem! Khi Áp-ra-ham lập giao ước, hay Đức Chúa Trời lập giao ước với Áp-ra-ham, ngày ấy ông đã nói, “Làm sao những điều này có thể xảy ra, tôi là một người già? Và kẻ kế nghiệp duy nhất của tôi là—là đầy tớ người Đa-mách tôi có ở đây, Ê-li-ê-se.” Ông nói, “Tôi đã già, Ngài đã hứa sẽ cho tôi một đứa con. Ngài sẽ thực hiện điều đó bằng cách nào? Nó sẽ được thực hiện như thế nào?”

132 Và nên nhớ ông đã đi ngủ, một giấc ngủ sâu giáng trên ông giống như mọi người; sự chết. Và khi đó ông để ý, trước khi ông đi đến một—một lò lửa đây khói; mọi tội nhân đều xứng đáng đi vào hỏa ngục. Ông đã giết một con thú (một con bò cái tơ), một con dê cái và một con cừu đực, và một chim cu gáy, và một chim bồ câu. Ông không bao giờ tách rời chim cu gáy và chim bồ câu.

Và sau đó Ánh Sáng trắng đó đi ở trước đó, và đi lui đi tới giữa những mảnh của lễ sinh vật bị cắt ra này, chúng thực giao ước với Áp-ra-ham.

¹³³ Bây giờ, ở Nhật Bản, nếu tình cờ có một người Nhật Bản ở đây, anh em biết họ làm giao ước như thế nào ở nước Nhật không? Họ ném muối vào nhau. Hãy lấy một bình đất nung nhỏ đựng muối, và để xuống đó, họ nói, “Anh sẽ làm *như vậy-như vậy* không?” “Vâng, tôi sẽ làm *như vậy-như vậy*.” Rồi họ làm giao ước và lấy muối ném nó vào nhau, bởi vì muối là vật bảo quản, đấy. Được rồi. Họ ném muối vào nhau, đó là một giao ước.

¹³⁴ Ở nước Mỹ, chúng ta lập giao ước ở đây như thế nào, chúng ta nói, “Ồ, anh sẽ làm điều nào đó chứ?” “Tôi sẽ làm điều nào đó.” Và anh em biết điều trước tiên, chúng ta bắt tay nhau, “Bắt tay nào!” Và đó là một giao ước.

¹³⁵ Nhưng, ở các nước đông phương, cách họ lập giao ước với nhau, họ viết ra điều gì đó. Và họ viết ra một bản hợp đồng, họ giết một con thú, trong thời Áp-ra-ham. Họ xé con thú đó mở ra để hai bên và đứng vào ở giữa nó; viết hợp đồng này, và xé nó ra như thế này. Một người lấy mảnh này, người kia lấy mảnh kia. Và rồi họ lấy lời thề đó “để cho thân thể họ giống như con thú bị giết này nếu họ không giữ được hợp đồng này.” Và bây giờ cách duy nhất mà hợp đồng có thể từng là...Anh em có thể không bao giờ sao chép nó được. Nó phải trở lại thật khớp hoàn toàn chính xác cùng một thứ, được kết hợp với nhau.

¹³⁶ Vậy thì, Đức Chúa Trời đang tỏ cho Áp-ra-ham điều gì Ngài sẽ làm? Rằng Ngài sẽ lấy Dòng Dõi Áp-ra-ham, qua Y-sác cho đến Chúa Jê-sus, và Ngài sẽ đem Ngài lên Đồi Sọ và ở đó Ngài xé Chúa Jê-sus ra từng mảnh. Ngài xé Thánh Linh của Ngài ra, đem ra khỏi thân thể, Ngài đã sống lại và ngồi bên hữu Đấng Chủ Tể rất Cao, và ban Đức Thánh Linh trở lại cho Hội thánh. Đó là giao ước của Đức Chúa Trời, xé Nó ra từng mảnh: chúng ta đã nhận được Thánh Linh, Ngài đã có thân thể. Và khi Nó trở lại với nhau, Thánh Linh ở trong chúng ta kết hợp chúng ta với Ngài như Cô Dâu. A-men. Không giáo phái nào móc vào Nó được. Không, thưa quý vị. Nó hoàn toàn thuần khiết, sự Sanh ra Thánh Linh. Chỉ thế thôi. Đó là giao ước.

137 Vậy thì, vậy thì chúng ta thấy Ngài đã phán, “Ta đã để trước mặt các ngươi một cái cửa mở.” Và tôi không quan tâm tổ chức của con người, hay là những giáo phái lên tới bao nhiêu, ngay cả những cánh cổng của địa ngục không thể đóng Nó. Chỉ một cách duy nhất để đánh bại Nó, là kết hợp với Nó. Chỉ thế thôi. Bạn không thể kết hợp với nó, vì thế bạn phải sanh ra ở trong Nó. Đúng. Do đó không ai có thể ngăn lại Sứ điệp đó của Thượng Đế tối cao và phép báp-têm như Danh Chúa Jêsus Christ. Các cửa của địa ngục sẽ không bao giờ thắng được Nó.

138 Anh em nói, “Làm sao anh biết Nó đúng?” Nó hoàn toàn đúng với Lời, không ai khác có thể nói gì về Nó. Chính xác! Nó là Lời. Không nơi nào có người nào làm phép báp-têm như danh “Cha, Con, và Thánh Linh.”

139 Đại Thánh đồ Phao-lô này, thiên sứ của Ê-phê-sô, đã ủy thác mọi người mà chưa chịu phép báp-têm, cho dù anh em đã được làm phép báp-têm, nếu anh em chưa làm phép báp-têm như Danh Đức Chúa Jêsus Christ, ông ủy thác anh em đến và được báp-têm trở lại như Danh Đức Chúa Jêsus Christ. Ông nói, “Nếu thiên sứ trên Trời đến truyền cho anh em bất cứ điều gì khác, hãy để người ấy đáng bị nguyền rủa.”

140 Vì thế anh em có thể thấy điều gì khi thiên sứ đến trong những ngày sau rốt này, loại Sứ điệp gì người sẽ giảng khi người xuất hiện. Chúng ta có thể qua đó được dẫn dắt đến với người. Nhưng tôi đang nói với anh em, khi người đến, người sẽ giảng phép báp-têm như Danh Đức Chúa Jêsus Christ. Nếu anh em không tin điều đó, hãy đến đây vào tối mai và cho phép tôi chỉ ra cho anh em thấy qua lời Kinh Thánh. Người chắc chắn sẽ giảng vậy! Và sự cắt bì tấm lòng, và những phép lạ Thiêng liêng, cùng những công việc quyền năng giống như họ đã có trong Ngày lễ Ngũ tuần. Chính Ôn phước Ngũ tuần ban đầu sẽ đến trở lại với số người còn lại ít ỏi nhận lấy nó từ đằng xa. Khế ước này sẽ hoàn toàn giống như nó đã có khi nó bị xé ra trong nơi đầu tiên. Ô, tôi yêu Ngài! Tôi rất vui, rất vui. Tôi—tôi không thể diễn tả điều đó đủ mạnh mẽ. Tôi rất vui mừng đến nỗi có thể nói tôi là một trong họ. Tôi rất vui!

¹⁴¹ Tôi thật sự mong ước hết thấy anh chị em cũng giống như thế. Tôi thật ước ao rằng tôi có thể có những anh chị em ở ngoài đây, những người bạn yêu quý của tôi trên khắp thế giới, thấy được điều tuyệt vời này. Tôi—tôi—tôi sẽ, tôi sẽ sẵn lòng, tối nay, Đức Chúa Trời biết điều này. Tôi có một con trai nhỏ, Joseph, để nuôi nấng; và hai bé gái, Sarah và Rebekah; và một người vợ đáng yêu mà tôi không thích rời xa; nhưng nếu tôi biết các anh em của tôi khắp...những người mà tôi biết trên thế giới này, có thể chấp nhận Điều đó và tin Nó, và được đầy dẫy Đức Thánh Linh, tôi có thể sẵn sàng đi ngay bây giờ. Điều đó hoàn toàn đúng. Hiểu không? Ồ, nếu tôi có thể thật sự...và anh em không thể...Nếu anh em nói chuyện nhẹ nhàng, người ta nghĩ anh em đang cố gắng đặt điều gì đó trên họ. Và—và có một điều duy nhất để làm, đó là ở lại đúng với Lời và đóng đinh nó xuống. Và điều đó hoàn toàn chính xác, ở lại ngay với nó. Ồ, tôi yêu Ngài biết bao!

¹⁴² Một sự mặc khải của chính Ngài, Thần thánh tối cao của Ngài. Điều gì, Ngài đã làm gì? Tôi thật không thể lìa bỏ Nó, cách nào đó. Ngài đã khải thị Nó trong Hội thánh tại Ê-phê-sô. Đúng thế không? Và đó là khi Ánh Sáng đầu tiên bật ra chiếu sáng, Ánh Sáng Cơ-đốc giáo. Đúng thế không? Thời đại Đức Thánh Linh bắt đầu ngay ở đây tại Ê-phê-sô.

¹⁴³ Và đáng tiên tri đã nói, “Sẽ đến một ngày mà không phải đêm cũng không phải ngày, nhưng vào buổi chiều Sự Sáng sẽ trở lại lần nữa.” Anh em hiểu điều đó không? Thấy đó. Thấy đó, thời ảm đạm này, đến qua các thời đại đó, tất cả điều này ở đây ảm đạm (là những tổ chức và mọi việc như thế); nhưng trong ngày sau rốt ở đây, con đường xuống ở đây Ngài đã đặt một cái cửa mở rộng. Chúa Jêsus phán, “Ta là Cửa đó.”

¹⁴⁴ Anh em đã từng nghe Ngài phán, “Ta là cái cổng. Ta là Đường đi, Lẽ thật, và Sự Sáng”? Hiểu không? Anh em đã từng nghe Ngài phán, “Cổng thì hẹp, và đường thì chật”? Anh em có bao giờ để ý chữ *hẹp* được đánh vần như thế nào không? S-t-r-a-i-t, nước. Một *eo biển* có nghĩa là một “dòng nước,” được đánh vần giống như thế. (S-t-r-a-i-g-h-t, đấy.) *Hẹp*, “Nước là con đường. Và nước đó là cái cổng, và đường thì hẹp.” Nước là gì? Cánh cổng, cái cửa. Đấy, để mở ra. “Nhơn Danh Chúa Jêsus là con đường, đi qua

nước. Cổng thì hẹp, đường thì chật, đó...” Chúa Jêsus...“Nước là cái cổng, nhưn Danh Chúa Jêsus, mà vào.”

145 “Hãy hối cải ai nấy trong các người phải nhưn Danh Đức Chúa Jêsus Christ mà chịu phép báp-têm để được tha tội mình rồi các người sẽ được lãnh, khi các người ngược lên Đồi Sọ, sự ban cho Đức Thánh Linh. Vì lời hứa thuộc về các người và con cái các người.” (Một số người nói, “Chỉ dành cho các sứ đồ.”) “Cho các người và con cái các người, và thuộc về hết thảy những người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” Đó—đó là tất cả. “Tức bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” Lời hứa đó dành cho mọi người, nếu anh em sẽ đến như toa thuốc ghi. Đúng thế.

146 “Đừng nói, “Ồ, tôi sẽ lên vào cách này.”

147 Có một người lên lần nọ đã lên vào, anh em biết đấy, và đi vào đường khác. Anh em biết điều đó không? Anh em đã từng đọc chuyện ẩn dụ đó chưa? Có một người lên vào và đi vào đường khác. Vậy thì, ở các nước đông phương, khi họ—họ dự tiệc cưới... Chúng ta sẽ lấy ví dụ nó vào buổi sáng: tại Tiệc Cưới, người ấy đi vào đó như thế nào. Chúng ta sẽ cố gắng, hiểu điều đó vào buổi sáng. Tôi định nói điều đó bây giờ, nhưng tôi sẽ bỏ qua. Vào buổi sáng: bằng cách nào đó người ấy đi vào nơi Tiệc Cưới...hay là, dành cho Tiệc Cưới.

148 Được rồi, “Cổng thì hẹp, đường thì chật.” Nước là cổng, lối vào đến với Chúa là Đức Chúa Trời.

149 “Ta đã đặt một cái cửa mở rộng. Ta có những chìa khóa. Ta là Đấng duy nhất có thể mở nó, Ta là Đấng duy nhất có thể bày tỏ nó, Ta có những chìa khóa.” Đúng thế không? “Vi bằng Cha là Đấng sai Ta không kéo đến, thì chẳng có ai được đến cùng Ta, và tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta.” Không ai có thể được cứu chỉ có qua Đức Chúa Jêsus Christ. Không qua bất cứ giáo hội nào, tổ chức nào, giám mục nào, giáo hoàng nào, chỉ qua Đức Chúa Jêsus Christ. Ngài có chìa khóa, Ngài là đấng duy nhất mà có thể...Những chìa khóa là gì? Đa-vít, Thiên niên kỷ tương lai sắp đến nơi mà Ngài sẽ ngồi trên ngai của Đa-vít. “Ta có các chìa khóa của Đa-vít, Ta mở cửa này và không ai có

thể đóng nó. Không ai có thể mở nó ngoài Ta, và không ai có thể đóng nó được với Ta.”

¹⁵⁰ Làm sao có thể như vậy? Làm sao người nào có thể biết Ngài là Đấng Christ cho đến khi Ngài đã bày tỏ chính Ngài cho người đó? Thấy đó, Ngài bày tỏ chính Ngài, Ngài có chìa khóa. Ngài có thể mở nó hoặc để mặc nó. Hiểu không? “Ta có chìa khóa để mở cửa. Ta là Cửa. Ta là Đường đi. Ta là Lẽ thật. Ta là Sự Sáng.”Ồ! “Ta là Alpha. Ta là Omega. Ta là Đấng Trước hết và là Đấng Sau cùng. Ta là Cha. Ta là Con. Ta là Đức Thánh Linh. TA LÀ! Không phải Ta ‘đã là’ hay ‘sẽ là.’ TA LÀ ĐẤNG TA LÀ, mà—mà đã phán toàn bộ sự việc. TA LÀ, không phải Ta ‘đã là’ hay ‘sẽ là.’ TA LÀ, điều đó có nghĩa ‘sự hiện diện hằng sống Đời đời.’ Thấy đó, TA LÀ! Luôn luôn đã là, luôn luôn sẽ là, Ta là bây giờ như Ta luôn luôn đã là và luôn luôn sẽ là.” Đấy, Ngài—Ngài thật sự là Đấng TA LÀ!

¹⁵¹ Có những chìa khóa của Đa-vít với vương quốc, “không ai có thể đóng nó.” Câu thứ 7 chứng minh điều đó, được rồi, rằng Ngài có những chìa khóa của Đa-vít, “Không ai có thể đóng!”

¹⁵² Bây giờ chúng ta hãy xem điều tiếp theo là, nhanh lên:

...vì người có ít năng lực...

¹⁵³Ồ! Nói với nhóm người nhỏ ở dưới đây, “Người chỉ có một ít năng lực lúc này.” Điều đó có nghĩa gì? Thật giống như một người đã chết, hầu như tự lắc mình, sống lại, phục hưng một chút, sống lại. Anh em thoát ra khỏi những tín điều xưa cũ đã chết cùng mọi thứ, anh em bắt đầu đến với sự sống một chút, lắc mình, kiểu như đánh thức mình. “Người đã có một chút năng lực, nhưng Ta đã đặt một cái cửa trước người bây giờ.” Ngay khi họ đi ra khỏi—khỏi giáo lý Luther và chủ nghĩa ngoại giáo, cùng tất cả những giáo lý khác, và—và giáo lý Giám Lý và mọi thứ, Ngài phán, “Ta đã đặt một cái cửa trước người, bây giờ người có một ít năng lực, người sẽ làm gì với nó? Nó được đặt trước người, người có thể bước vào hay bước ra, một trong hai cách người muốn. Cái cửa được đặt trước người. Người đã có một ít năng lực, cứ đến với Sự Sống, người chỉ đang bắt đầu.”

¹⁵⁴ Vì vậy nó đã ở với hội thánh đầu tiên. Để ý lúc chấm dứt của thời đại Lao-đi-xê, đi trở lại với những công việc lần nữa. Bây

giờ nếu anh em để ý ở trên đây, để—để cho thấy rằng hội thánh này thì ở giữa cả hai thời đại này. Nếu anh em bỏ qua để đi vào thời đại Lao-đi-xê, hay Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê, “Ta biết các công việc của người,” ngay ở cuối thời đại Lao-đi-xê. Đó là gì? “Các công việc của người, và đó là ngôi của quý Sa-tan.” Ngôi của Sa-tan là gì? Đấy, đi ngay lại vào giáo phái lần nữa.

¹⁵⁵ Anh em Phúc âm Ngũ Tuần, và Ngũ Tuần Một Ngôi, và Hội thánh của Đức Chúa Trời! Ồ, anh em không thấy sao, hỡi anh em, anh em đã làm gì? Anh em đã đi ngay trở lại với việc mà Đức Chúa Trời ghét, phá vỡ tình huynh đệ. Hãy xem Phúc âm Ngũ Tuần, một số những người tốt nhất trên thế giới đang ở trong Phúc Âm Ngũ Tuần. Hãy nhìn xem hội thánh Ngũ Tuần Hiệp Nhất, thật tốt như anh em từng gặp trong đời. Hãy nhìn vào Hội thánh của Đức Chúa Trời. Và bởi vì những tổ chức này, họ làm ồn ào và kêu gào và la ré với nhau, và gọi người khác là “chuồng chim ó” và “hang chuột.” Ồ, thật là sỉ nhục!

¹⁵⁶ Một việc Đức Chúa Trời ghét là “gieo sự bất hòa giữa anh em.” Và đúng thế. Và họ là những tổ chức làm điều đó, gieo sự bất hòa giữa anh em. Chúng ta sẽ đứng trong chỗ sứt mẻ và nói, “Chúng ta là anh em!”

Chúng ta không bị chia rẽ,
Hết thấy chúng ta là một thân;
Một hi vọng và một sự Dạy dỗ, (Sự Dạy dỗ của
Kinh Thánh.)
Yêu thương nhau một lòng.

¹⁵⁷ Tôi thích bài hát cổ, *Tiến lên, Tinh Binh Đấng Christ*. Vàng, thưa quý vị.

¹⁵⁸ Sự chấm dứt của Lao-đi-xê, họ đi trở lại công việc lần nữa, hay những giáo phái Ngũ Tuần trở lại với giáo phái. Chúng ta hãy lấy câu thứ 15. Tôi đã có ở đây, “Câu 15 của Khải huyền 3.” Và xem thử điều đó đúng không, nào. Khải huyền 3, và—và, hoặc, chúng ta hãy xem nếu tôi viết điều đó xuống ngay. Khải huyền... Ồ, không, không, tôi—tôi đã sai, câu 15. Chính là câu 15 của cùng chương này, cho thấy cùng sự việc dưới đây. Đúng thế, ừ-m:

Ta biết công việc của người, người không lạnh cũng không nóng:...

159 “Ta biết công việc của người.” Cho thấy họ đi trở lại với việc ban đầu lần nữa. Đi trở lại với sức mạnh của họ và đi lại với những giáo phái Ngũ Tuần. Câu thứ 15 của—của cùng một chương. Được rồi.

160 Giữa hai thời đại họ đã có một ít năng lực, giữa hai thời đại giáo lý Ni-cô-la của hai giáo phái. Bây giờ, khi thời đại Luther đã hình thành ở đây, đi trở lại vào Ni-cô-la, những tổng giám mục vĩ đại và vân vân. Rồi đến Wesley, họ đã hình thành tổng giám mục của Canterbury và hết thấy những người vĩ đại khác nhau, tất cả những thứ đó trong các giáo hội và vân vân trong—trong thời đại đó. Rồi qua đây trong Ngũ Tuần, họ đi ngay trở lại cùng việc giống như vậy lần nữa, tất cả những giáo phái vĩ đại của họ, giáo lý của đảng Ni-cô-la. Nhưng giữa hai thời đại này Ngài đã mở ra cái cửa và ban cho hội thánh một năng lực nhỏ đủ để phục hưng cho đến khi nó lắc đầu, nhìn ra bên xa kia và thấy nó đã ở đâu, nhận được sự khải thị. Quay lại, thấy bất cứ điều gì (bị đánh gục, anh em biết đấy), và anh em biết đấy điều trước tiên, nó bắt đầu lắc đầu và nhìn chung quanh rồi lại lắc đầu.

161 Nhân đây, tối hôm qua tôi đã mơ về điều đó. Charlie, tôi nghĩ mình đã bắn một con sóc; nó văng ra ngoài cành cây. Và tôi thấy một bà già ở đằng kia. Ồ, bà thật giận dữ với tôi, bà đang đi đến, bắt lấy tôi. Và con sóc này có sợi dây trắng nhỏ chung quanh cổ. Và nó nằm đó và lắc đầu hai hay ba lần và nhìn tôi, và nó giậm nhảy hâu như khó có thể đi, ngay phía sau khu rừng.

162 Anh em biết đấy, và bà già kia có thể có nghĩa là giáo hội. Có thể thế không? Bà cố gắng di chuyển về phía tôi, tôi bỏ chạy khỏi bà bằng cách nào đi nữa. Và...Nhưng, ồ, chỉ một ánh sáng nhỏ, nhưng đủ để biết để—để...Tôi biết mình đã đi xuống phố và bà sẽ chặn tôi dưới đó, và tôi quay chiếc xe Ford lại chạy thật nhanh; họ có một chiếc xe moóc theo ở phía sau, đánh hết mọi vật chung quanh, để lấy đường khác, giữ cho bà ta không bắt được tôi. Thật sự gần đến bên cạnh.

163 “Bây giờ, người có ít năng lực còn lại, vì vậy người cần sử dụng năng lực này để quay lại đối mặt thật sự giữa hai giáo phái.”

Anh em để ý không? “Giữ Lời Ngài!” Hãy xem câu tiếp theo ở đây bây giờ:

...ngươi có ít năng lực, và đã giữ lời Ta,...

¹⁶⁴ “Giữ Lời Ta,” đó là cách họ có được năng lực. Đó là cách họ đã nhận được sự mặc khải. Sự mặc khải để nắm giữ Kinh Thánh khi Luther in Kinh Thánh, và Nó đến tiếp qua thời đại Wesley và vân vân, họ đã giữ Nó và giữ Lời; và thấy sự khải thị về Đức Chúa Jêsus Christ là Đức Chúa Trời trở nên xác thịt ở giữa chúng ta, và phép báp-têm bằng nước như Danh Chúa Jêsus, vì vậy họ đi ngay vào nó. Thế đấy. Rồi họ—họ có Danh Ngài lúc đó. Thấy không? Ồ, nó thật rõ ràng như...rõ ràng hơn việc đọc báo. Thấy không? Thật...Và anh em không thể phủ nhận điều đó, vì nó ở ngay tại đây. Được miêu tả ngay ở đây trong Kinh Thánh, và nó ở ngay đây, và chúng ta đã có...Đó là lịch sử. Điều đó đúng hoàn toàn ở chỗ giáo hội Ngũ Tuần khởi đầu và có tên của nó, khoảng năm 1908, '10, '12, ở đâu đó dọc theo đấy, nó bắt đầu sa sút.

¹⁶⁵ Bây giờ, được rồi:

...và đã không chối danh...đã không chối Danh Ta.

¹⁶⁶ Vậy thì, tôi thích điều đó. Đã có chìa—đã có các chìa khóa của Đa-vít lúc này, Ngài có thể giữ Lời Ngài và—và để anh em vào Nước Trời. Danh Ngài đã được bày tỏ. Họ đi ra khỏi hội thánh đã có “một danh mà họ đã chết,” và bây giờ họ đi vào hội thánh có Danh, đó là, có Sự Sống. Hiểu không? Đi ra khỏi danh chết, “Cha, Con, và Thánh Linh.” Danh của “Cha, Con, và Thánh Linh,” thậm chí điều đó không có ý nghĩa. Đấy, nó được cho ở đó cho một sự khải thị. Toàn bộ Sách của Ngài được viết trên sự khải thị. Đó là những gì của nó, Ngài bày tỏ chính Ngài.

¹⁶⁷ Vậy thì Ngài phán, “Hãy đi làm phép báp-têm cho mọi người như Danh của Cha, Con, và Thánh Linh,” Ma-thi-ơ 28:19. Vậy thì, một trong những tên mà anh em đang sử dụng là gì? Bây giờ, hầu hết những người theo giáo lý ba ngôi làm phép báp-têm, “Như danh Đức Cha, như danh Đức Con, như danh Đức Thánh Linh.” Điều đó thậm chí không đúng theo lời Kinh Thánh. Hãy hỏi bất cứ ai. Thấy nếu không...Đó là như *danh*, số ít, không phải, *các danh*. *Danh!* Danh của Cha và Con và Thánh Linh. Hiểu

không? Đúng thế. Cha thì không phải là một cái tên; Con không phải là một cái tên; Thánh Linh cũng không phải là một cái tên. Vậy nó là gì? Một cái gì đó chết! Không có tên đối với nó. Nhưng qua những tước hiệu chết...

168 Bởi Sự Sống trong Đấng Christ, nó bày tỏ. Và Phi-e-rơ chắc đã phải có... Ông đang đứng ngay ở đó với những chìa khóa của— của Nước Thiên đàng trong tay ông, và Nước Trời là Đức Thánh Linh; đang treo bên hông của ông, những chìa khóa để mở Nước Trời. Nói cách khác, sự khải thị, vì Chúa Jêsus đã bảo ông. Ô, hỡi anh em, anh em không thấy điều đó sao? Phi-e-rơ là người được ơn với sự khải thị về Lẽ thật. Và ông đang đứng ngay ở đó, và ông nghe Chúa Jêsus nói, “Vậy các ngươi hãy đi, và dạy dỗ muôn dân, làm phép báp-têm cho họ nhơn Danh của Cha, Con, và Thánh Linh.”

169 Phi-e-rơ quay lại và nói, “Lạy Chúa, tôi chắc đã có các chìa khóa ở đây. Tôi có sự mặc khải điều đó nghĩa là gì, bởi vì tôi biết Cha không phải là cái tên, Con không phải là cái tên, và Thánh Linh không phải là cái tên, nhưng tôi biết Tên đó là gì.” “Vì vậy tôi làm phép báp-têm cho anh nhơn Danh của Đức Chúa Jêsus Christ.” A-men. Chà! Đúng thế.

170 Vậy thì, nó thật giống như nếu bạn đang đọc một câu chuyện tình. Và bạn... Đó là quyển sách cuối cùng của Ma-thi-ơ, phần cuối của Ma-thi-ơ. Nếu bạn vớ được một câu chuyện tình, một số chị em phụ nữ... Tôi biết các bạn không làm thế, chắc chắn các bạn sẽ không làm điều đó; không, không. Hiểu không? Nhưng nếu các bạn làm điều đó khi còn là một tội nhân, đấy, các bạn vớ được câu chuyện dưới đây trong... các bạn biết đấy, khi bạn là cô gái nhỏ bé, và bạn tình cờ đọc câu chuyện này, và nói, “Giăng và Ma-ri đã sống hạnh phúc với nhau sau đó.” Hừ! Giăng và Ma-ri là ai? Bây giờ, chỉ có một cách cho các bạn biết Giăng và Ma-ri là ai, đó là, đi trở lại với phần đầu của sách và đọc nó. Đúng thế không?

171 Ô, thế thì trong phần cuối của sách Ma-thi-ơ, câu cuối cùng, Chúa Jêsus phán, “Vậy hãy đi, dạy dỗ muôn dân, hãy nhơn Danh của Đức Cha, và của Đức Con, và Đức Thánh Linh, mà dạy họ tuân giữ hết cả những điều mà Ta đã truyền cho các ngươi.” Bây

giờ, nếu—nếu Cha không phải là tên, và Con không phải là tên, và Đức Thánh Linh không phải là tên, tốt hơn hết là đi trở lại phần đầu của Sách. Hiểu không? Bây giờ, nếu chúng ta đi trở lại với phần đầu của Sách, chương 1 của Ma-thi-ơ, các bạn tìm thấy điều này.

¹⁷² Tôi thật sự thích đưa ra minh họa ngắn này ở đây vì lý do ở đó có thể là một ai đó ở đây mà chưa bao giờ thấy điều đó. Hãy theo dõi điều này: *Đây* là Cha, *đây* là Con, và *đây* là Đức Thánh Linh. Bây giờ, hãy xem kỹ: Cha, Con, Thánh Linh, đó là những gì Chúa Jêsus đã phán trong Ma-thi-ơ 28:19. Đúng thế không? Cha, Con, Thánh Linh. Bây giờ, *đây* là ai? Cha? Tất cả hãy nghe. Cha, Thánh Linh, Con. Bây giờ, *đây* là ai? Thánh Linh. *Đây* là ai? [Hội chúng nói, “Cha.”—Bt.] *Đây* là ai? [Hội chúng nói, “Con.”] Con. Được rồi. Bây giờ, *đây* là Cha của Ai? Đức Chúa Jêsus Christ. Đúng thế không?

¹⁷³ Bây giờ, Ma-thi-ơ chương 1, câu 28, chúng ta hãy đọc. Chúng ta sẽ lấy câu chuyện tình lúc này và thấy nó như thế nào. Chúng ta sẽ thấy Ai—Ai Người này là Ai mà, của, mà Ngài đã phán, “Hãy đi làm phép báp-têm cho họ trong Danh của Cha, và của Con, và Thánh Linh.” Đúng thế. Bây giờ, chương 1 của Ma-thi-ơ bắt đầu bằng phả hệ:

Gia phả của các thế hệ của Đức Chúa Jêsus Christ, con cháu Đa-vít, một con cháu của Áp-ra-ham.

Áp-ra-ham sanh Y-sác;...Y-sác sanh Gia-cốp;...

¹⁷⁴ Và tiếp tục, tiếp tục, và tiếp tục, tiếp tục như thế cho đến câu—câu thứ 18. Bây giờ, anh em thấy, anh em đi tiếp cho đến ở đây tới câu thứ 17 và...

Như vậy tất cả các đời từ Áp-ra-ham cho đến Đa-vít đã có mười bốn đời; và từ Đa-vít cho đến khi bị đày qua ở Ba-by-lôn...mười bốn đời; và...khi bị đày qua ở Ba-by-lôn cho đến Đấng Christ lại cũng đã có mười bốn đời.

Và sự giáng sanh của Đức Chúa Jêsus Christ đã xảy ra như vậy: Khi...Ma-ri mẹ Ngài đã hứa gả cho Giô-sép,...

¹⁷⁵ Anh em có đọc theo với tôi không? Hãy nghe kỹ:

...Khi...Ma-ri mẹ Ngài đã được hứa gả cho Giô-sép,... người đã chịu thai một...song họ chưa ăn ở cùng nhau, thì người đã chịu thai một con của Đức Chúa Trời là Cha.

176 Có đọc điều đó như thế không? Chịu thai một Con của Giô không? [Hội chúng đáp, “Đức Thánh Linh.”—Bt.] À, tôi nghĩ người nào đó đã nói đây là Cha Ngài. Bây giờ, nếu Đức Thánh Linh là một người, và Cha là một người khác, thế thì Ngài có hai cha. Anh em đã hiểu gì rồi chứ? Một đứa con bất hợp pháp. “Ồ,” anh em nói, “người ấy...họ chỉ mắc lỗi và in sai chỗ đó.” Được rồi:

Và Giô-sép chồng nàng, là người có nghĩa... không...và chẳng muốn cho nàng mang xấu, bèn toan đem để nhẹm.

Song đang ngẫm nghĩ về việc ấy, kia, thì thiên sứ của Chúa hiện đến với người trong giấc chiêm bao, mà phán rằng, Hỡi Giô-sép, con cháu Đa-vít, người chớ ngại lấy Ma-ri làm vợ: vì con mà người chịu thai đó là bởi...[Hội chúng đáp, “Đức Thánh Linh.”]

177 “Miệng của hai hay ba người làm chứng mà mọi việc được chắc chắn.” Thấy không? Ủ-m. Đức Thánh Linh là Cha Ngài. Thế thì, Ngài đã phán “Đức Chúa Trời” là Cha Ngài. Vậy thì, nếu họ là hai người khác nhau, người nào là Cha Ngài? Thấy chỗ anh em tự hiểu được. Anh em chỉ tự treo mình ra ngay giữa không trung. Thấy không? Bây giờ, anh em phải nói rằng Đức Thánh Linh là chính Đức Chúa Trời! Chính Đức Thánh Linh, là Đức Chúa Trời. (Bây giờ, anh em có được hai điều này, thay vì ba.) Được rồi.

178 Được rồi, câu thứ 21:

...vì con mà người đã chịu thai...(Ai đã đặt...Ai là Đấng Mà đã hình thành người con này trong nàng? Đức Thánh Linh. Đúng rồi.)

Và nàng sẽ sanh một trai, và người sẽ đặt tên (Danh) người là JÊSUS: vì chính Con trai ấy sẽ cứu dân mình ra khỏi tội.

...mọi việc đã xảy ra như vậy,...Vậy thì mọi việc đã xảy ra như vậy, để có thể được ứng nghiệm lời Chúa đã dùng đấng tiên tri, mà phán rằng,

Này, một gái đồng trinh sẽ chịu thai, và sanh một con trai, và người ta sẽ đặt tên con trai đó là Em-ma-nu-ên,... nghĩa là...Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta.

179 Danh của Ngài là gì? Bây giờ, Giảng và Ma-ri là ai mà đã sống hạnh phúc với nhau sau đó? Danh Cha, Con và Thánh Linh là gì? Khi Chúa Jêsus được sanh ra trên đất, Ngài là Đấng Christ là Chúa. Ngài làm lễ cắt bì (tám ngày sau đó) mẹ Ngài đặt cho Ngài cái Tên và cha Ngài đặt cho Ngài cái Tên “Jêsus.” Thế thì, Ngài là Jêsus Christ, Đức Chúa Jêsus Christ.

180 Ngài là Chúa! Khi Ngài được sanh ra, Ngài là Đấng Christ là Chúa. Và rồi khi Ngài nhận lấy Tên của Ngài là “Jêsus,” điều đó làm cho Ngài là Jêsus Christ là Chúa. Điều đó đúng như những gì đã mặc khải với Phi-e-rơ, ông biết Giảng và Ma-ri là ai khi Ngài phán, “Hãy đi làm phép báp-têm trong Danh của Cha, Con, Thánh Linh.” Vì vậy, nó có thể được mặc khải bởi vì Chúa Jêsus đã biết rằng Phi-e-rơ có ân tứ về sự khải thị, Ông biết, vì điều đó đã được mặc khải cho ông rồi bởi Thánh Linh ở trên. Và khi Đức Chúa Trời thấy một người có thể tiếp nhận sự mặc khải từ trên, Ngài có thể tin cậy người đó, làm điều gì đó với người ấy; khi nó được bày tỏ cho ông, vì Ngài đã phán, “Không ai có thể bày tỏ điều này ngoài ra Cha Ngài.” Đức Chúa Trời là Đấng duy nhất có thể bày tỏ điều đó, và Ngài biết Phi-e-rơ trong...đã ở trong sự tiếp xúc với Thánh Linh. Vì thế ông...

181 Phi-e-rơ biết sự mặc khải, và rồi ông đi lên đó và ông nói, “Hãy hối cải, và chịu phép báp-têm trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ để được tha tội lỗi mình.”

182 Vậy thì, chỉ vài ngày trước đó, Chúa Jêsus đã phán với Phi-e-rơ, (Đồng thời khi Ngài bảo ông sự mặc khải là Ai, “Trên đá này Ta sẽ xây dựng Hội thánh Ta, và các cửa địa ngục sẽ không thắng được Hội đó.”), “Và Ta phán cùng ngươi là Phi-e-rơ, và Ta sẽ ban cho ngươi những chìa khóa này.” Ồ! “Những chìa khóa của Nước Trời! Ta sẽ cho ngươi những chìa khóa này. Hễ điều gì ngươi buộc ở dưới đất, Ta cũng sẽ buộc ở trên Trời. Điều gì mà ngươi mở ở dưới đất, thì Ta sẽ mở ở trên Trời.”

183 Thế rồi vào Ngày lễ Ngũ tuần, ngày khai sinh Hội thánh, mười ngày sau khi Chúa Jêsus đã phán “hãy đi làm phép báp-

tên nhơn—nhơn Danh của Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh,” Phi-e-rơ bởi sự mặc khải thuộc linh đã biết không có chuyện như danh của “Cha, Con, Thánh Linh.” Thế đấy, không ai khác nghĩ điều đó cho tới thời đại Công giáo. Và mọi người đã được làm phép báp-têm nhơn danh của “Cha, Con, và Thánh Linh” trên thực tế là làm phép báp-tem trong niềm tin Công giáo, (đúng thế) không phải là phép báp-têm Cơ-đốc giáo. Đó là...số ít người còn lại.

184 Bây giờ, vào Ngày lễ Ngũ tuần, hết thấy họ đều đầy dẫy Đức Thánh Linh, và nói tiếng lạ và—và hành động giống như người say. Và họ đã say, họ đã say Rượu mới. Rượu mới đó đến từ Thiên đàng, của xứ Ca-na-an ở trên. Và khi hết thấy họ đều la lớn và hét lên và hành động giống như người say rượu và vân vân, Phi-e-rơ đã đứng lên giữa họ và nói rằng “Họ không say, nhưng họ đã—họ đã...Đây là điều mà vị tiên tri đã nói sẽ ứng nghiệm, ‘Ngài sẽ đổ Thần Ngài ra.’”

185 Và bây giờ họ—họ nói, “Hỡi mọi người cùng các anh em, điều này có nghĩa làm sao? Hỡi mọi người và các anh em, chúng ta có thể làm gì?” Đó là vấn đề. “Làm sao chúng ta sẽ nhận được Nó? Ai đã có những chìa khóa?”

186 “Hãy đến đây, Si-môn. Anh đã có những chìa khóa, hãy đưa nó ra ngoài hông của anh. Và anh định nói gì? Bây giờ nên nhớ, Chúa Jêsus Christ đã phán, ‘Hễ người buộc điều gì ở dưới đất, Ta sẽ buộc điều đó ở trên Trời. Điều gì mà các ngươi mở ở dưới đất, Ta sẽ mở nó ở trên Trời.’ Và nếu Ngài là Đức Chúa Trời, Ngài phải giữ Lời Ngài.”

187 Bây giờ, những anh em linh mục Công giáo, hãy chỉ cho tôi thấy “sự tha thứ tội lỗi” của anh em. Một lần nọ có linh mục Công giáo, nói, “Chúa Jêsus chẳng đã phán, ‘Kẻ nào mà các ngươi tha tội cho, thì tội sẽ được tha?’”

Tôi nói, “Ngài đã phán điều đó.”

“Kẻ nào các ngươi cầm tội lại, thì sẽ bị cầm cho kẻ đó?”

“Đúng thế.”

“Điều đó là kẻ nào mà các ngươi tha thứ, thì họ được tha thứ; còn kẻ nào các ngươi không tha thứ, thì họ không được tha thứ.”

Tôi nói, “Điều đó hoàn toàn đúng như những gì Chúa đã nói.”

Ông ấy nói, “Thế thì Đấng Christ đã không ban cho Hội thánh Ngài, mà chúng ta là Hội thánh Ngài, quyền năng để tha tội trên đất sao?”

¹⁸⁸ “Chắc chắn Ngài đã.” Tôi nói, “Bây giờ, nếu ông sẽ tha thứ cho họ cũng giống như cách họ tha thứ cho họ, tôi sẽ đồng ý với ông.” Đúng. Tôi nói, “Làm sao họ có thể tha thứ cho mình? Người ta đã bảo họ, ‘Hãy đi đến buổi cầu nguyện đặc biệt’ hay điều gì đó, hay theo cách anh làm không?”

¹⁸⁹ Không, thưa quý vị. Phi-e-rơ nói, “Hãy hối cải!” A-men. Đó là chìa khóa, “Hãy hối cải, ai nấy trong anh em, và chịu phép báp-têm như Danh Đức Chúa Jêsus Christ để tội được tha tội mình, và rồi sẽ được lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh.” Chìa khóa kêu “tách” một cái trên đất, và kêu “tách” trên Thiên đàng. Chính Nó đấy.

¹⁹⁰ Đó là lý do khi Phao-lô đã gặp một số người đã chịu phép báp-têm bởi cùng một người đã làm phép báp-têm cho Chúa Jêsus, ông nói, “Các anh em đã nhận Đức Thánh Linh chưa kể từ khi anh em tin?”

Họ trả lời, “Chúng tôi không biết có Đức Thánh Linh nào.”

Người nói, “Đối với *những gì...*” Anh em nói tiếng Hi-lạp, nói, “Anh em đã chịu phép báp-têm *như thế nào?*”

Họ nói, “Với Giảng.”

Nói rằng, “Đừng làm việc đó nữa. Thiên đàng đã chấm dứt việc đó rồi. Anh em phải đến; chịu phép báp-têm trong Danh của ‘Chúa Jêsus Christ.’”

¹⁹¹ Vì vậy họ nghe điều này, họ chịu phép báp-têm lại lần nữa như Danh Đức Chúa Jêsus Christ. Và khi họ làm thế, Phao-lô đặt tay trên họ, Đức Thánh Linh giáng trên họ, họ nói tiếng lạ và nói tiên tri.

¹⁹² Ồ, hối anh em, đó là cách trở lại với ban đầu. Hoàn toàn chính xác. Đó là “cánh cửa mở” đã được đặt ngay ở đây. Về phương diện địa lý nó đúng, Ánh Sáng buổi chiều tối, và mọi lời Kinh Thánh trong Kinh Thánh dẫn dắt ngay vào đến với nó.

193 Chúng ta có thể đứng ở đây hàng giờ, và chúng ta có hơn mười lăm phút nữa, và khoảng ba mươi lăm lời chú giải khác nhau ở đây. Và nếu chúng ta không nói hết, thì chúng ta sẽ hiểu được chúng vào sáng mai nếu chúng ta không hiểu được tối nay. Được rồi.

194 Bây giờ, được rồi:

...và không ai đóng được nó; vì người có ít năng lực, và đã giữ lời Ta, (Được rồi.) và đã không chối Danh Ta.

195 Tại đó chúng ta đã hiểu điều đó! “Đã không chối Danh Ta.” Danh đã được mặc khải, đi ra khỏi giáo phái Sạt-đe già cõi đã chết, và đi vào Hội thánh hằng sống.

196 Bây giờ chúng ta hãy lấy câu thứ 9. Bây giờ, chúng ta sẽ xem nào, chúng ta đang đi vào điều gì đó mà rất nguy hiểm:

Này, Ta sẽ làm cho họ mấy kẻ trong những kẻ thuộc về hội quỷ Sa-tan, chúng nó xưng mình là người Giu-đa, mà kỳ thực không phải, nhưng chúng nó nói dối; này, Ta sẽ khiến chúng nó đến sấp mình xuống dưới chân người, và biết rằng Ta đã yêu người.

197 Có cả một đêm trọn vẹn, ngay ở đó. Hãy theo dõi! Bây giờ chúng là ai? Chúng mà Ngài đã nói đến, mà đã tìm thấy Danh Ngài sau tất cả thời gian này ở đây dưới đây, đi vào cánh “Cửa mở” Đức Chúa Jê-sus Christ (đã có được Lời của Sự Sống, được đầy đầy Đức Thánh Linh), và bây giờ Ngài phán, “Có những người đó ở giữa các người đang ở trong nhà hội của quỷ Sa-tan.”

198 Bây giờ, anh em của tôi, nếu anh em thật muốn đi trở lại với—với Bết-găm, ở Khải huyền 2:13, chỉ một phút, và cho phép tôi chỉ ra ngay cho anh em ở đây điều đó thật sự là gì: giáo phái.

Ta biết công việc người, và nơi người ở, thậm chí đó là ngôi của quỷ Sa-tan:...

199 Thế đấy. Lao-đi-xê đó...hay là, tôi muốn nói thời đại hội thánh Ni-cô-la nơi mà họ đã lập giáo phái. Và hãy theo dõi, cho thấy rằng họ là một giáo hội, một nhà hội, một hội đạo, một giáo hội giáo phái. Ô, anh em ơi! “Nhà hội của quỷ Sa-tan.” Vậy thì, công việc của giáo phái là của ma quỷ! Không phải là những Cơ-đốc-

nhân, bây giờ, nên nhớ, họ là Cơ-đốc-nhân, nhưng chính là giáo phái. Đúng thế.

²⁰⁰ Bây giờ, anh em có để ý Ngài phán, “Người có những người ở giữa người họ nói họ là ‘người Giu-đa,’ nhưng kỳ thực chúng nó là những kẻ nói dối.”

²⁰¹ Bây giờ, nên nhớ, thiên sứ lớn đó...Bây giờ người đang nói với ai? Hội thánh cuối cùng này, cánh cửa mở rộng này ở giữa hai hội thánh.

²⁰² Bây giờ, thời đại hội thánh đầu tiên được ai dạy dỗ? Phao-lô. Bây giờ chúng ta hãy mở ra Rô-ma 2:29 và thấy một người Giu-đa là gì, để anh em sẽ chắc chắn biết nó—nó không phải ý riêng của tôi về điều đó. Rô-ma chương thứ 2, và câu thứ 29, của Rô-ma. Được rồi, đây này:

Nhưng bề trong người đó, mới là người Giu-đa; phép cắt bì là...bởi trong lòng, và làm theo cách thiêng liêng, không theo chữ nghĩa mới là phép cắt bì thật; một người như vậy được khen ngợi chẳng—chẳng phải bởi...được khen ngợi chẳng phải bởi loài người, bèn là bởi Đức Chúa Trời.

²⁰³ Một người—một người Giu-đa là gì? Một Cơ-đốc-nhân đây đây Đức Thánh Linh, Thánh Linh! “Tôi biết rằng anh em ở dưới đây sau khi thời đại nên thánh đó nói họ ‘đã có Đức Thánh Linh,’ nhưng người đã nói điều đó, Ta không bao giờ nói.” Họ nói họ đã có Đức Thánh Linh mà không có dấu hiệu theo sau, nhưng Ngài phán, “Họ là kẻ nói dối.” “Những dấu hiệu này sẽ theo sau những kẻ tin.” Ngài không thể nói dối. Ô, hỡi anh em! Điều đó làm mù anh em khắp nơi, khắp nơi. Hiểu không? Ô, chao ôi!

Ta sẽ...Này, Ta sẽ khiến mấy kẻ trong những kẻ thuộc hội của quỷ Sa-tan, chúng nó xưng mình là người Giu-đa, (“Mà xưng chúng là ‘những Cơ-đốc-nhân đây đây Đức Thánh Linh,’ xưng; hội đạo, tổ chức. Ta sẽ làm cho chúng nói chúng ‘đã có Đức Thánh Linh’; và tất cả lập—lập tổ chức trên đó. Chúng chưa có ngay cả sự mặc khải!” Hiểu không? Được rồi.)...Ta sẽ nói...khiến chúng nói rằng mình là người Giu-đa (là Cơ-đốc-nhân), mà không

*phải, nhưng chúng nó nói dối; này, Ta sẽ khiến chúng nó...
đến sấp mình xuống trước chân người, và sẽ cho chúng
biết rằng Ta đã yêu người.*

²⁰⁴ Ngay ở đây tôi có thể phải cắt ngang sứ điệp sáng nay. Đó là người nữ đồng trinh ngủ gục ngay ở đó. Anh em có thể thấy điều đó không? Khi nào nó xảy ra? Ở thời cuối cùng.Ồ, khi họ đi ra. Ở đây là...Thấy không? Họ được xưng công bình bởi đức tin, được nên thánh. Được xưng công bình qua sứ điệp của Luther, được nên thánh qua ở đây, nhưng bỏ lỡ “Cánh Cửa mở rộng.” Anh em hiểu điều đó không? Được xưng công bình bởi đức tin, qua Luther; được nên thánh, qua thời đại của Wesley.

²⁰⁵ Nhiều người trong số họ là những người Na-xi-rê quý báu, Hành hương Thánh khiết, thành viên Giám Lý Wesley, và vân vân, hết thảy họ sống một đời tốt đẹp, trong sạch, nên thánh, và nghĩ đã có Đức Thánh Linh; và nghe một người nói tiếng lạ, hay điều gì đó, họ sẽ cười vào mặt người đó, lấy người đó ra làm trò cười, và nói, “Đó là ma quỷ.” Hỡi anh em, anh em đã được đóng ấn sự phán quyết cuối cùng mình khi làm điều đó. Anh em báng bổ Đức Thánh Linh, là điều mà không thể được tha thứ.

²⁰⁶Ồ, anh em nói, “Chúng tôi thuộc hội thánh Đầu tiên.” Tôi không quan tâm anh em thuộc bao nhiêu giáo hội. Không liên quan gì với Lời của Đức Chúa Trời, và “không bớt hoặc thêm vào.” Đúng thế, “Hội của quỷ Sa-tan!”

²⁰⁷ Tôi hi vọng tôi không làm tổn thương anh em. Tôi—tôi thật ghét nói như thế, nhưng có—có Điều gì đó bên trong tôi thúc đẩy tôi làm điều đó. Tôi không biết tại sao mình làm việc ấy. Anh em biết tôi không thích làm điều đó. Tôi chỉ thấy thích kinh khủng khi tôi nói điều đó, nhưng cho đến giờ tôi phải nói nó. Có Điều gì ở trong đó khiến tôi nói nó. Luôn luôn ghét phụ nữ cắt tóc ngắn, tôi—tôi cảm thấy vậy...Một phụ nữ có thể khóc, và tôi chỉ cảm thấy kinh khủng. Tôi—tôi thật ghét gay gắt với phụ nữ, nhưng có Điều gì đó khiến tôi làm vậy. Hiểu không? Một phụ nữ vô đạo đức (Ồoo, chao ôi!), tôi thật không thể chịu đựng được điều đó. Bởi vì, có Điều gì bên trong khiến tôi làm việc đó, Đức Thánh Linh.

²⁰⁸ Và tôi nhìn xuống ở đây trong Lời, tôi nghĩ, “Chúa ôi, nếu con sai, xin chỉ cho con thấy. Đừng để con làm điều đó chỉ để được

như thế. Dân sự sẽ không...Con sẽ không...Con yêu mọi người, Ngài biết con. Đừng để con làm tổn thương người nào, Đức Chúa Trời ôi, Ngài biết con không muốn làm điều đó.”

209 Nhưng Đức Thánh Linh dấy lên và phán, “Hãy đứng trên Lời đó! Hãy ở lại đó! Hãy ở ngay trên Lời đó!”

210 Và tôi nói, “Vâng, lạy Chúa. Nếu điều đó...Ngài là Người Bạn tốt nhất của con. Ngài là đấng duy nhất con...Ngài là Bạn thật của con mà sẽ...Đấng duy nhất sẽ giúp đỡ con khi cuộc đời này đang tàn lụi, vì vậy thế thì con sẽ đứng ngay với Ngài, Chúa ôi.”

211 Tôi đến đây. Tôi không có ý định làm tổn thương, nhưng vui lòng đừng hiểu tôi sai khi tôi đang gay gắt với những tổ chức cùng các việc khác. Phương cách tôi biết bất cứ việc gì về vấn đề này, là suốt đời tôi, tôi đã gay gắt với nó. Không bao giờ tin điều đó, đó là lý do tôi sẽ không tham gia với nó. Và...Được rồi. Cảm ơn Đức Chúa Trời vì đã giữ tôi tránh khỏi điều đó!

Này, Ta sẽ khiến cho mấy kẻ thuộc về hội quỷ Sa-tan, chúng nó xưng mình là được đầy dẫy Thánh Linh, mà kỳ thực không phải, nhưng...nói dối; và Ta sẽ khiến chúng nó đến...sấp mình xuống trước chơn người,...

212 Anh em chẳng nhớ người nữ đồng trinh ngủ gục khi thức dậy sao? Bây giờ, nên nhớ, nàng được gọi là gì? Có mười người nữ đi ra để gặp Chàng Rể. Đúng thế không? Năm người khôn ngoan, có Dầu trong đèn. Bao nhiêu người biết dầu biểu thị điều gì trong Kinh Thánh? Thánh Linh. Vậy thì, người ta không thể nói, “Anh không được nên thánh, và tôi không...” Hết thảy họ đều được nên thánh, mỗi một người trong họ. Tất cả đều nên thánh; nhưng năm người đủ khôn ngoan (có sự khôn ngoan về sự khả thi) để nắm lấy Cái Cửa đó, đấy, để được đầy dẫy Thánh Linh. Họ đã có Dầu trong đèn, còn những người khác thì không có Dầu. Và khi họ được đánh thức, ồ, ở đây người ta đến với họ, nói, “Ồ!Ồ! Hãy cho tôi một ít Dầu, Đức Thánh Linh của chị. Hãy cho tôi một ít!”

213 Nói, “À, rất tiếc, thưa chị, chỉ đủ dùng cho chính tôi. Tôi chắc không thể chia xẻ cho chị một chút nào.”

²¹⁴ Vì vậy...và trong khi...Ngài phán, “Hãy đi cầu nguyện.” Và trong khi họ đi kiếm một ít, thì Chàng Rể đến và họ đi vào Tiệc Cưới; và họ bị để lại ở ngoài, tại đó họ sẽ trải qua thời kỳ Hoạn nạn của...Hãy xem chỉ một chút, hai câu nữa, anh em sẽ thấy họ đi ngay vào thời kỳ Hoạn nạn. Hiểu không?

²¹⁵ Bây giờ, người nữ ngủ gục...Chúng ta sẽ thấy điều đó vào buổi sáng. Vâng, tôi tin nó sẽ tốt hơn một chút nếu chúng ta chờ đợi cho điều đó, bởi vì chúng ta sẽ đi xuống đây bây giờ về thời gian, được rồi, đã hết.

²¹⁶ Bây giờ chúng ta hãy xem:

Này, Ta sẽ...

Họ thấy chúng là những kẻ nói dối, rằng họ không có Đức Thánh Linh.

²¹⁷ Chỉ một việc nhỏ ở đây, xin vui lòng, trong lúc tất cả chúng ta ở với nhau. Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, như tôi nói tối qua, là đứa con của sự hư mất. Kinh Thánh nói, “Ông được sanh ra là đứa con của sự hư mất.” Thế thì khi ông... Và Chúa Jêsus Christ được sanh ra là Con Đức Chúa Trời. Thế thì, Đức Chúa Trời sống trong Đấng Christ. Đúng thế không? Còn...Sa-tan đã sống trong Giu-đa. Nếu Ngài là Con Đức Chúa Trời, sanh ra là Con Đức Chúa Trời, Con hiện thân của Đức Chúa Trời; thế thì Sa-tan được sanh ra trong đứa con của sự hư mất, ông là hiện thân của...đứa con của sự hư mất, Sa-tan, ma quỷ.

²¹⁸ Bây giờ, nếu anh em để ý, ông tự gia nhập với Chúa Jêsus, và trở nên một người trong họ. Hiểu không? Vậy thì, lý do ông làm điều đó, lấy sự lừa dối đó để ông có thể đi vào hội thánh ngày nay. Bây giờ, Chúa Jêsus phán, “Hội của chúng là thuộc về quý Sa-tan.” Ô, chao ôi! Nó đã gây chú ý không? Chúng là hội của quý Sa-tan! Đó là Giu-đa đang giả vờ làm Cơ-đốc-nhân.

²¹⁹ Việc chính của Giu-đa là gì? Là tiền bạc. Sức hút lớn nhất của rất nhiều những việc này ngày hôm nay là tiền bạc. Hãy xem hội Phúc Âm Ngũ Tuần, đang xây dựng tòa nhà sáu triệu đô-la ở trên đây, và giảng dạy “Chúa sẽ đến ngay tức khắc.” “Ồ, bom ở trong nhà chứa máy bay sắp làm chúng ta nổ tung,” mà xây dựng tòa

nhà sáu triệu đô-la.Ồ, chao ôi. Thế đấy, giàu có và có nhu cầu... Chúng ta đến điều đó tối mai, nào, ý Chúa.

²²⁰ Bây giờ để ý ở đây.Ồ, hãy nhìn những nhà thờ to lớn, những tổ chức to lớn này như thế nào. Họ góp tiền bạc với nhau và...Ồ, chao ôi! Họ chỉ trở thành đa tỷ phú...thậm chí có tài chính, hiệp hội cho vay ở giữa họ, và mọi việc. Cho vay tiền cùng mọi thứ, những giáo hội. Thừa anh em, điều đó dường như không giống tính chất sứ đồ đối với tôi.

²²¹ Phi-e-rơ nói, “Vàng bạc ta không có, nhưng điều ta có chẳng hạn như...” Hãy cho tôi Điều đó, và lấy hết thầy tiền bạc của các anh. Đúng thế. “Vàng bạc ta không có, nhưng điều ta có thì ta cho người chẳng hạn như: Nhon Danh Đức Chúa Jêsus Christ...” Đó là những gì người có, sự mặc khải của Nó. “Ta cho người: Nhon Danh Đức Chúa Jêsus Christ hãy đứng dậy bước đi.”

²²² Được rồi, bây giờ chúng ta thấy ở đây rằng họ là “nhà hội của Sa-tan.” Vậy thì, họ có thể như thế nào? Bây giờ, Giu-đa khi ông đến...Bây giờ hãy xem! Gần như lúc Chúa Jêsus xuất hiện, Giu-đa cũng xuất hiện. Anh em để ý điều đó không? Và gần như lúc Chúa Jêsus không hiện diện, Giu-đa đi mất. Gần như lúc Đức Thánh Linh xuất hiện trở lại, Giu-đa lần nữa có mặt. Linh của anti-christ, làm việc, trong các con cái không vâng lời, không để ý đến Kinh Thánh, nhưng lưu ý đến giáo—giáo phái. Hiểu không? Và họ đã lập hội đạo! Và Chúa Jêsus phán ở đây, “Nó là hội của quỷ Sa-tan.” Ở đâu? Đang đặt đường lối xuống trong thời đại này ở đây. Nó đã bắt đầu trở lại ở đây như thế nào? Bằng một tổ chức. Đó cũng giống như điều nó đã làm ở đây. “Hội của quỷ Sa-tan.” Anh em hiểu điều đó không?

²²³ “Hội của quỷ Sa-tan,” Ngài phán, “mà nói rằng chúng đầy dẫy Thánh Linh.” Vậy thì, làm sao họ có thể nói điều đó?

²²⁴ Giu-đa, khi ông còn ở trên đất này, ông đã đến gặp Chúa Jêsus, xưng nhận rằng ông là một người tin vào Chúa Jêsus, và trở nên thủ quỹ, giữ hết thầy tiền bạc. Đúng thế không? Anh em hết thầy biết điều đó. Vậy thì, nếu ông tin vào Đức Chúa Jêsus Christ, ông đã chấp nhận (một cách giả dối) sự xưng công bình. Đúng thế không? Trong Rô-ma 5:1, “Vậy được xưng công bình bởi đức tin.” Đúng thế. Được rồi.

225 Bây giờ, thế thì một việc khác, trong Thánh Giăng 17:17, Chúa Jêsus khiến họ nên thánh qua Lễ thật, Ngài phán, “Lời Cha là Lễ thật,” và Ngài là Lời.

226 Và Ngài ban cho họ quyền năng chống lại các tà linh; để đi ra và tổ chức những buổi nhóm chữa lành, và đuổi quỷ, và—và làm hết thấy các loại phép lạ. Và khi họ trở về, Giu-đa cũng ở với họ...Bây giờ hãy xem, hỡi Na-xa-ren, Giám Lý Wesley! Trở về, vui vẻ, và sung sướng gấp bội, và ca ngợi Đức Chúa Trời, và la lớn vì ma quỷ phục tùng họ. Và Chúa Jêsus phán, “Chớ vui mừng vì ma quỷ phục các ngươi, nhưng hãy vui mừng vì tên các ngươi đã ghi trong Sách Sự Sống.”

227 Và nên nhớ Giu-đa là một người trong số họ! Đấy, ông ta có thể lừa dối hội thánh ngay trong việc đó. Ông đã làm việc đúng như họ, anh em biết đấy, nhưng khi đến với lễ Ngũ tuần ông lộ ra chân tướng. Điều đó chính xác với những gì ông đã làm trong Primiti...trong giáo hội Giám Lý, và những gì ông đã làm trong giáo hội Lutheran, và những gì ông đã làm trong giáo hội Na-xa-ren, và các Hội thánh của Đức Chúa Trời và họ, đến ngay với sự nên thánh; khi nó đến với phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh để nói tiếng lạ, và có những dấu kỳ phép lạ, họ kết án Nó.

228 Họ sẽ đi vào con đường sự chữa lành Thiêng liêng cho anh em. Chắc chắn vậy, Giu-đa cũng làm vậy. Hiếu không? Nhưng khi...Có nhiều sự chữa lành Thiêng liêng. Họ ở trên đường ngày nay, thưa anh em, đứng trong hai giờ và nói, “Vụ mùa của quý vị sẽ cháy rụi nếu quý vị không dâng cho họ năm mươi đô-la mỗi đêm, mỗi người.” và hết thấy các thứ vớ vẩn, đó là ma quỷ. Chắc chắn là nó. Tôi tin vào sự chữa lành Thiêng liêng hết lòng. Nhưng những thứ vớ vẩn kia là của ma quỷ, tuyệt đối, đó là của ma quỷ. Quan tâm bạn có thể làm được bao nhiêu, hay nhiều hơn bao nhiêu nữa; Giu-đa cũng đã đuổi quỷ.

229 Chúa Jêsus phán, “Nhiều người sẽ đến với Ta trong ngày đó, nói, ‘Lạy Chúa, lạy Chúa, tôi...chẳng phải tôi đã từng nhơn Danh Chúa đuổi quỷ và làm nhiều việc quyền phép đó sao?’”

230 Ngài phán, “Nếu người đã làm, Ta không biết gì về điều đó. Hãy lui ra khỏi Ta, các ngươi là những kẻ làm công gian ác, Ta không biết các ngươi.” Chắc chắn vậy.

231 Ô, hỡi anh em, “cổng thì hẹp, và đường thì chật, và chỉ ít người tìm thấy Nó.” Chúng ta đang nói về “một ít” người này bởi vì chúng ta đang ở trong thời đại cuối cùng ở đó nó đã có chỉ một số ít. Hãy vui lòng, tiếp nhận Nó, hỡi anh em của tôi!

232 Đừng nghĩ rằng tôi đang đứng đây...Tôi thà...Nếu đó là tôi, tôi sẽ—tôi sẽ...Đối với tôi, tôi có thể thỏa hiệp với chính mình và nói, “Chúng ta hãy lấy Phúc Âm Ngũ Tuần hay phong trào nào đó, chỉ gia nhập vào họ và đi với họ.” Nhưng, ô, hỡi anh em, khốn thay cho tôi nếu tôi làm điều đó! Khốn khổ cho tôi! Tôi biết tốt hơn điều đó. Đức Chúa Trời sẽ đưa tôi xuống địa ngục vì làm một việc như thế. Vâng, thưa quý vị. Nếu tôi phải...phải đóng ấn lời chứng của tôi với đời sống mình, tôi sẽ thật sự phải đóng ấn điều đó, chỉ thế thôi. Bởi vì có Điều gì đó trong tôi, tôi không thể làm điều gì hơn nữa trên đời.

233 Tôi biết đây là Lẽ thật, và tôi phải bênh vực cho những gì thuộc về Lẽ thật, và Kinh Thánh ủng hộ Nó. Tổ chức chống lại Nó, nhưng Kinh Thánh nói Nó đúng. “Lời mọi người là giả dối, và Lời Ngài là thật.” Đó là Lẽ thật, chính là Nó, cứ ở lại với Điều đó.

...khiến họ...hội của quỷ Sa-tan,...(Được rồi)...Và họ sẽ biết...đến dưới chân người, và...biết rằng Ta...đã yêu người.

Vì người đã giữ những lời nhện nhục Ta, Ta cũng sẽ giữ người khỏi trong giờ thử thách, ...

234 Hãy theo dõi nào, cho thấy đây không phải là thời đại Giám Lý mà tôi đang nói về, tuy nhiên, nó là sự phủ lên. Nhìn xem! Anh em có sẵn sàng lắng nghe không? Mọi người? Bây giờ hãy nghe kỹ:

Vì người đã giữ lời nhện nhục Ta, Ta cũng sẽ giữ người (số người còn lại ít ỏi đó) khỏi giờ thử thách, khi...

235 Hội thánh sẽ đi đến chỗ anh em sẽ phải đến chỗ mà anh em sẽ phải đi vào trong tổ chức này hay—hay là...anh em sẽ—anh em sẽ có nó, hỡi anh em. Chỉ thế thôi. Anh em hoặc sẽ đi vào tổ chức hoặc nhận lấy dấu của con thú, hay nhận lấy...Anh em hoặc sẽ tổ chức nó, hay đi vào giáo phái (mà thực sự là đang đến dấu hiệu của con thú), bởi vì nó là sự tẩy chay. Hiểu không?

...đến trên...mà sẽ đến trên cả thế gian, đặng thử những người ở trên đất.

Này, Ta đến mau kíp: hãy giữ vững lấy điều người có, hầu cho không ai cất đi mào triều thiên khỏi người.

²³⁶ Bây giờ “sự thử thách” lớn lao này, giờ thử thách sẽ đến trên khắp đất, đi vào thời kỳ Đại nạn. Chỉ trong vài phút chúng ta sẽ thấy điều đó. Tiếp tục ở trong thời kỳ Đại nạn, và thời kỳ Đại nạn không đến trong thời đại của Wesley. Vì vậy chúng ta đang sống trong thời đại gì? “Cái Cửa” đặt phía trước này là gì? Nó ở giữa thời đại Wesley và thời...hội thánh ở đâu làm đầu ngay bây giờ, và đã đi vào rồi, tới thời đại Lao-đi-xê. Nhưng đúng nơi nhỏ bé này ở đây, diễn ra ba mươi lăm, bốn mươi năm cuối cùng, là “cái cửa rộng mở” đặt ngay trước mặt mọi người để họ bước vào, và Đức Chúa Trời sẽ lấy số ít Người Còn Lại đó và đóng ấn Nó. Họ sẽ tiếp tục đi vào tình trạng hâm hẩm và Ngài sẽ mưa họ ra khỏi miệng Ngài. Công việc sẽ bị cắt giảm, Hội thánh cất lên, và ở đây anti-christ đến để làm công việc hủy diệt. Thật hoàn hảo, phù hợp với toàn bộ Kinh Thánh đúng trên mọi chỗ. Được rồi, nào.

²³⁷ Và ở đây là sự xuất hiện của người nữ đồng trinh ngủ gục. Ở đây chứng minh rằng sự cuối cùng của các thời đại hội thánh di chuyển đến phần đầu của Ngũ Tuần, vì họ tiếp tục đi vào thời kỳ Đại Nạn sẽ đến trong...mà đã không đến trong thời đại Wesley.

²³⁸ Câu thứ 11, được rồi, “một mào triều thiên của Sự Sống.” Câu—câu thứ 11 nói:

Này, Ta đến mau kíp...(Điều gì? Thật nhanh sau điều này bây giờ, đây.)

Này, Ta...hãy giữ vững với điều mà người có (tiếp tục giữ nó), hầu cho không ai lấy đi mào triều thiên của người.

²³⁹ “Mào triều thiên” là gì? Mào triều thiên là gì? Nó là một—nó là một—nó là một...*Mào triều thiên* có ý nghĩa rằng anh em “có—có một lãnh thổ.” Anh em là vua nếu anh em được đội mào triều thiên. Hiểu không? Và chúng ta là con cái của Đức Chúa Trời khi chúng ta được đội mào miện Sự sống Đời đời, và sở hữu

lãnh thổ của mình là trái đất, “Làm cho anh em là những thầy tế lễ và các vua với Đức Chúa Trời.” Đúng thế không? Vậy anh em như thế đấy.

²⁴⁰ Và ở trên thành Giê-ru-sa-lem Mới, các vua của đất mang sự vinh hiển của mình vào Thành đó ở đó cách ấy. Ô, thật tuyệt vời! Hãy để...nếu anh em muốn nhận lấy điều đó. Đấy, mào triều thiên, chiếu sáng giống như những ngôi sao. Và Đa-ni-ên 12:3 đưa ra một sự mô tả tuyệt vời, vĩ đại về điều đó, nếu anh em thích viết điều đó xuống. Có lẽ chúng ta chỉ có thời gian vài phút để hiểu nó. Chúng ta hãy mở ra Đa-ni-ên, những gì ông nói ở đây, trong chương thứ 12 của Đa-ni-ên. Được rồi. Chúng ta hãy bắt đầu ở câu thứ nhất, chương 12:

Và trong kỳ đó Mi-ca-ên sẽ...(Thấy không? Ô, anh em biết ai là đấng đó!)... sẽ...đứng dậy, vị chỉ huy lớn là đấng thay mặt con cái dân người sẽ chỗi dậy: và lúc đó sẽ có tai nạn, (Đó là gì? Ngay sau điều này. Đại nạn!) đến nỗi từ khi mới có nước cho đến cùng lúc đó cũng chẳng có như vậy bao giờ: và bấy giờ dân sự người, mọi người mà được ghi trong quyển sách kia thì sẽ được cứu.

Và nhiều kẻ ngủ trong bụi đất sẽ thức dậy, và một số kẻ thì để được sự sống đời đời (mào triều thiên), và một số kẻ thì để chịu xấu hổ và sự nhục nhơ đời đời.

Và những kẻ khôn sáng sẽ được rục rỡ như sự sáng trên vòng khung; và những kẻ dốt đem nhiều người về sự công bình sẽ...sáng láng như các ngôi sao đời đời mãi mãi.

²⁴¹ Ô, hỡi anh em, đó là “mào triều thiên” của anh em, mào triều thiên vinh hiển đó của Sự sống Đời đời! Mào triều thiên của Sự sống Đời đời.

²⁴² Câu thứ 12, thật nhanh trước khi chúng ta...Và tôi nghĩ chúng ta sẽ đi sau đó vậy.

Kẻ nào thắng Ta sẽ cho làm trụ trong đền thờ của Đức Chúa Trời Ta,...

²⁴³ Bây giờ chúng ta sẽ đi qua điều này thật nhanh điều bởi vì tôi đã trễ năm phút rồi. Nhưng anh em có thể ngủ một chút vào buổi sáng, phải không? Mẹ ơi, mẹ hãy để ông ấy ngủ. Mẹ thức

dậy tốt rồi, nhưng Bồ khó có thể thức dậy. Nhưng mẹ hãy để ông ấy ngủ chỉ một lát thôi. Lên ra ngoài thật dễ dàng và làm cho ông một tách cà phê, hay bất cứ cái gì, và ông sẽ cảm thấy tinh thần rất tốt.

Kẻ nào thắng Ta sẽ cho làm trụ trong đền thờ của Đức Chúa Trời Ta,...

244 Ô, chúng ta hãy hiểu từng lời từng chữ ở đây trong một phút. Anh em vui lòng nghe tôi lâu hơn vì điều đó, chỉ một chút không? Tôi biết trời thì nóng, và anh em biết cũng nóng ở trên này đây. Nhưng chúng ta hãy xem:

...Ta sẽ cho làm...Kẻ nào thắng Ta sẽ cho làm trụ trong đền thờ của Đức Chúa Trời Ta,...

245 “Cột trụ.” Một cột trụ, hay là một “nền tảng.” Nền tảng trong đền thờ của Nhà, hay Nhà của Đức Chúa Trời. “Đền thờ của Đức Chúa Trời Ta,” hay là, “cái ‘Nhà’ của Đức Chúa Trời Ta.” Nó là một cột trụ, một nền tảng. Đây là những người mà đã nhận lấy Lời mà họ đã nghe (trong câu 8), và đi trở lại với nền tảng.

246 Bây giờ chúng ta hãy lấy Ê-phê-sô 2:19, ở trên tại hội thánh Ê-phê-sô. Anh em biết đấy, anh em phải đi trở lại với Ê-phê-sô, đó là lúc ban đầu. Đúng thế không? Được rồi, chúng ta hãy trở lại với Ê-phê-sô nơi Phao-lô đã ở, hội thánh mà ông đã thành lập. Và chúng ta hãy thấy lúc này chúng ta đang ở đâu. Được rồi, hội thánh Ê-phê-sô. Chúng ta hãy trở lại và thấy nền tảng này là gì ở đó, và thấy những gì Phao-lô đã nói về nền tảng trong thời đại hội thánh đầu tiên ở đó. Bây giờ ông đang nói về người Ê-phê-sô:

Vậy lúc ấy anh em chẳng phải là người ngoại cũng chẳng phải là kẻ ở trọ nữa, nhưng là người đồng quốc với các thánh đồ, và là người nhà của Đức Chúa Trời;

Và anh em đã được dựng lên trên nền tảng của... (Lutheran, hay của—hay của Báp-tít...Bây giờ, hãy chờ đợi, tôi đã nhầm lẫn, phải không? Ừm-ồ.)

Nhưng được dựng trên nền tảng của các sứ đồ cùng các đấng tiên tri, chính Đức Chúa Jêsus Christ là đá góc nhà;

247 Mọi vật đi vào ở Cửa đó, Chúa Jêsus! “Và kẻ nào thắng Ta sẽ cho làm người đó một cột trụ.” Nói cách khác, phần của sự thành

lập. “Ta sẽ ban cho người đó điều gì? Ta sẽ đặt trong người sự Dạy dỗ của các sứ đồ và của các vị tiên tri từ lúc ban đầu, và cho người sự Khải thị.” Những vị tiên tri đã nói gì về Ngài? Ngài là Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời Quyền Năng, Cha đời đời. Đó là những gì họ đã nói, những vị tiên tri, các sứ đồ. “Và kẻ nào có thể thắng hội này của quỷ Sa-tan, giữ sự tự do chính mình và nhìn thẳng tới Cổng, Ta sẽ cho làm cột trụ, Ta sẽ đặt người đó trong nền tảng Lời Ta trong Nhà của Đức Chúa Trời Ta.” Ô, chao ôi! “Ta sẽ đặt người đó đúng ngay ở đó trong trụ đó, trong nền tảng mà người ở lại đúng trong Lời.” A-men. Tôi thích điều đó, thưa anh em, Nó thì tốt. Tôi có thể hành động buồn cười, tôi...nhưng tôi cảm thấy dễ chịu. Được rồi.

...làm cho người một...Kẻ nào thắng...làm cho người ấy một trụ trong đền thờ của Đức Chúa Trời Ta, và người sẽ không ra khỏi đó nữa:...

Đó là gì? Nếu người đó là trụ cột, người đó sẽ không đi ra ngoài nữa. Người đó là Cô Dâu! Đúng thế.

²⁴⁸ Như thời đại Ê-phê-sô đã có, như Phao-lô đã dạy họ trong sách Công vụ...Bây giờ, chờ một chút. Nếu anh em định làm một trụ...Tôi có câu Kinh Thánh khác dưới đây tôi muốn đưa ra cho anh em trước khi chúng ta đến với Cô Dâu. Bây giờ, nếu một người sẽ là trụ cột, anh em sẽ đi trở lại với Ê-phê-sô, anh em sẽ trở lại với thời đại mà Phao-lô đã sống trong. Và Phao-lô, thiên sứ của hội thánh Ê-phê-sô, là thời bắt đầu của hội thánh, nền tảng, ông đã dạy họ, “Nếu họ được làm phép báp-têm cách nào khác ngoài Danh ‘Đức Chúa Jêsus Christ,’ thì phải chịu báp-têm lại.” Đúng thế, Công vụ 9, hay 5:19, hay đúng hơn là, 19:5. Trong Ga-la-ti 1:8, ông nói, “Nếu có một thiên sứ dạy bất cứ điều gì khác, hãy để người đó bị nguyên rửa.”

²⁴⁹ Họ cũng là Cô Dâu ở trong đền thờ. Bây giờ chúng ta hãy tìm trong Khải huyền chương 7, để xem họ có phải là Cô Dâu không, Khải huyền chương thứ 7.

²⁵⁰ Bây giờ, tôi có thể, tôi—tôi...Chúng ta đang nói ở đây, dân sót của nước Y-sơ-ra-ên, một trăm bốn mươi bốn ngàn, và vân vân, nhưng chúng ta hãy—chúng ta chỉ bỏ qua điều đó một chút và đi xuống đây khoảng câu thứ 12. Này, đó là một buổi nhóm ngũ

tuần ở đó! Đây là những người đã...ồ, thấy...Ồ, chúng ta sẽ bắt đầu ở câu thứ 9 ở đây vì trước tiên là với dân Y-sơ-ra-ên, và có một trăm bốn mươi bốn ngàn người của họ đã được đóng ấn, mà chúng ta sẽ hiểu vào ngày mai.

Và...*Sau những sự này tôi nhìn xem, và kia, thấy vô số người, không ai đếm được...*

²⁵¹ Bây giờ, nên nhớ, từ câu 4 đến 8 là dân Y-sơ-ra-ên, là những hoạn quan, những người canh giữ đền thờ. Chúng ta sẽ hiểu điều đó vào buổi sáng, ý Chúa. Bây giờ, Ngài đóng ấn ở đó, hết thấy mười hai chi phái. Trong chi phái Giu-đa, Ngài đã đóng ấn mười hai ngàn người; Ru-bên, Ngài đã đóng ấn mười hai ngàn; trong Gát, Ngài đóng ấn mười hai ngàn; và Lê-vi; và Sa-bu-lôn; và Bê-ni-min, mười hai ngàn. Và Y-sơ-ra-ên có bao nhiêu chi phái? [Hội chúng trả lời, “Mười hai.”—Bt.]Ồ, mười hai lần mười hai là mấy? Một trăm bốn mươi bốn ngàn. Và tất cả họ là con cháu Y-sơ-ra-ên; Giăng biết họ, mọi người, vì ông là một người Giu-đa.

Sự ấy đoan...kia, một con số lớn, mà không ai có thể đếm được, (Ở đây đến dân Ngoại.) của mọi nước,...mọi dân tộc,...tiếng mà ra, đứng trước Đức Chúa Trời, và... Chiên Con, mặc bằng áo dài trắng, và cầm nhánh chà là trong tay của họ;

²⁵² Đó là những sanh vật đáng thương đã chết ở xa kia (và những con sử tử ăn thịt họ, cùng mọi thứ khác) vì Phúc Âm Thánh Linh này đang tiếp tục nhỏ máu. Hàng ngàn lần ngàn của những trẻ em bị đập đầu trên đường phố, và mọi việc khác, họ đứng ở đó! Mặc áo dài trắng, và nhánh chà là trên tay họ.Ồ, chào ôi!

Và họ cất tiếng lớn, kêu rằng, Sự cứu rỗi thuộc về Đức Chúa Trời chúng ta là Đấng ngồi trên ngai, và thuộc về Chiên Con.

...Sự cứu rỗi thuộc về Đức Chúa Trời chúng ta mà ngự trên ngai,...thuộc về Chiên Con.

Và hết thấy thiên sứ đứng chung quanh ngai, và chung quanh các trưởng lão cùng bốn con sanh vật,... sắp mặt của họ trên...sắp mặt họ trước ngai, và thờ lạy Đức Chúa Trời,

253 Hãy nghe, nếu anh em nghĩ đây là một buổi nhóm ngũ tuần:

Nói rằng—nói rằng, A-men: Những sự ngợi khen,... vinh hiển,...khôn ngoan,...chúc tạ,...tôn quý,...quyền phép,...sức mạnh, đều thuộc về Đức Chúa Trời chúng ta đời đời vô cùng. A-men.

254 Chà! Nghe có vẻ như họ có một buổi nhóm trại ở đó, phải không? Ủ-m.

...một trong các trưởng lão mà—mà đã trả lời, hỏi với tôi,... hoặc, nói với tôi rằng, Những kẻ này mặc áo dài trắng đó là ai? và họ bởi đâu mà đến?

“Bây giờ, người là người Giu-đa, người biết hết mười hai chi phái. Vậy thì, những người này là ai? Họ từ đâu đến? Họ đã mặc áo dài trắng, họ từ đâu đến? Không phải chi phái Bên-gia-min và những chi phái khác. Những người ở trên đây là ai?”

255 Và Giảng cũng vậy...?...

...Tôi thưa cùng người, Lay Chúa, chúa biết. (“Đó là—phải có tôi! Tôi—tôi...” Hiếu không?) Và người lại phán cùng tôi rằng, Đây là những kẻ đã đến từ cơn đại nạn, và đã giặt áo họ, và phiếu trắng áo mình trong huyết của Chiên Con.

Vì...Ấy vì đó mà chúng được ở trước ngai của Đức Chúa Trời, (bên trong Nhà) và sẽ ngày đêm hầu việc Ngài trong đền thờ: còn Đấng ngồi trên ngai sẽ ở với họ.

(Trông giống như họ đói một chút, phải không?) Họ sẽ không đói nữa, (Vinh hiển thay!) họ cũng sẽ không khát nữa; cũng sẽ không có mặt trời, hoặc cơn nắng gắt, nào nữa, chiếu trên họ.

Vì Chiên Con ở giữa ngai sẽ nuôi họ, và...đưa họ vào những suối nước sống: và Đức Chúa Trời sẽ lau ráo...hết nước mắt nơi mắt họ.

Ngài đấy; đó là Cô Dâu. Ồ, chao ôi! Đẹp đẽ dường nào! Cô Dâu!

256 Chúng ta hãy xem Ngài nói gì ở đây lúc này, vậy chúng ta chắc chắn sẽ không nhầm lẫn bây giờ, câu thứ 12:

Kẻ nào thắng sẽ là trụ trong đền thờ của Đức Chúa Trời Ta, và...sẽ không đi ra khỏi đó nữa:...

Cô Dâu đang đứng đó với Chàng Rể. Ồ!

257 Ồ, ồ, nếu chúng ta có thể có thời giờ hiểu được điều đó tôi đã có (nó dành cho quyển sách ở trên đó); ở trong Khải huyền, nói, “Tất cả các vua thế gian mang vinh hiển của họ vào trong đó.” Điều đó giống như...(trong hình bóng) chi phái Lê-vi: hết thấy những chi phái còn lại dâng phần mười cho người, anh em thấy đó; từ trắng mới này đến trắng mới khác, ngày sa-bát này đến ngày sa-bát khác, họ đi đến để thờ phượng. Đó sẽ là một ngày tuyệt vời! Đúng thế. “Và Ta sẽ...” Chúng ta hãy xem, “Sẽ không đi ra ngoài nữa.” Được rồi:

...một trụ trong đền thờ của Đức Chúa Trời Ta...và Ta sẽ viết trên người danh của Đức Chúa Trời Ta...

258 Bây giờ, Danh của Đức Chúa Trời là gì? Jêsus. Nếu anh em muốn ghi điều này xuống (Chúng ta đang trễ một chút.), “Jêsus!” Ê-phê-sô 3:15 nói, “Trên Trời và dưới đất, hết thấy đều được đặt tên Jêsus,” anh em thấy đó. Được rồi. Được rồi, nào. Được rồi:

...và danh của Thành Đức Chúa Trời Ta, là Giê-ru-sa-lem mới, đến từ trên trời bởi Đức Chúa Trời Ta mà giáng xuống: Ta sẽ viết trên người...(Ồ! Nếu như anh em thấy, hết thấy đều cùng một Danh, anh em đã nắm được điều đó rồi. Hiểu không? Hiểu không?)...Ta sẽ viết lên trên người...tên của Thành của Đức Chúa Trời Ta...

259 “Thành Phố.” Ông tiếp tục và nói, “là Giê-ru-sa-lem Mới.” Đấy, Giê-ru-sa-lem Mới. “Ta sẽ viết lên trên người Giê-ru-sa-lem Mới.” Bây giờ, Cô Dâu, hay Hội thánh, là Giê-ru-sa-lem Mới. Bao nhiêu người biết điều đó? Chính Hội thánh là Giê-ru-sa-lem Mới. Anh em tin điều đó không?

260 Chúng ta hãy chứng minh điều đó. Khải huyền 21, tôi nghĩ là nó, ở đó điều tôi muốn. Được rồi, chúng ta hãy nhìn lại ở đây để chúng ta có thể tỏ cho anh em thấy. Kinh Thánh nói, “Hãy xem xét mọi việc,” đấy. Bây giờ, Khải huyền 21. Ồ, lắng nghe điều này ngay...điều này...hãy nghe điều này, nếu anh em muốn thấy Thành mới này của Ngài (Danh của Đức Chúa Trời) là gì.

*Đoạn tôi thấy trời mới và đất mới: vì trời thứ nhất và...
đất thứ nhất đã biến đi mất; và biển cũng không còn nữa.*

*Và tôi là Giảng đã thấy thành thánh, là Giê-ru-sa-lem
mới, từ trên trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, sửa soạn
sẵn như một nàng dâu trang sức cho chồng mình.*

261 Hội thánh mới—mới là Hội thánh dân Ngoại, Cô Dâu. Cô Dâu là một dân Ngoại, và dân Ngoại có Danh Ngài. Ngài lấy một dân ra khỏi các dân Ngoại vì cố Danh Ngài. Anh em tin điều đó không?

262 Nếu anh em không tin, hãy lật ra Công vụ 15:14 và tìm thấy. Công vụ 15:14, nếu anh em muốn giở ra tới nó chỉ tìm chỉ trong một giây, và chúng ta sẽ...rồi anh em sẽ...Công vụ chương 15 và câu thứ 14, tôi tin chúng ta sẽ tìm thấy điều đó. Bây giờ, chúng ta sẵn sàng kết thúc. Công vụ 15, và câu 14:

*Và sau khi mà họ đã giữ sự hòa bình của mình, Gia-cơ
trả lời, rằng, Hỡi anh em, hãy nghe theo tôi:*

*Si-môn có thuật thế nào lần thứ nhất, Đức Chúa Trời đã
đoái thương các dân Ngoại, đặng từ đó lấy ra một dân vì
Danh Ngài.*

Ừ-m. Được rồi, Nàng đấy. Ồ!

263 Bây giờ tôi nghĩ điều đó khá gần sự cuối cùng của nó, và bây giờ chúng ta sẽ chấm dứt nói rằng đây là Ngài.

*...và Ta sẽ viết lên trên người danh của Đức Chúa Trời
Ta, và danh của thành Đức Chúa Trời Ta,...*

Mà hết thầy sẽ cùng một tên: Jêsus, Jêsus, Jêsus. Và Cô Dâu kết hôn với Chúa Jêsus, làm Bà Jêsus; và vân vân, đấy.

264 Có một số phụ nữ mạnh mẽ tốt quý trong tòa nhà này tối nay, mạnh mẽ tốt đẹp, nhưng có một người trong số họ là thuộc về tôi, nàng có tên của tôi. Tôi hi vọng anh em hiểu điều đó. Nàng đang mang tên tôi, Cô Dâu của Ngài cũng sẽ vậy. Đúng thế:

*...Ta sẽ lấy danh Đức Chúa Trời Ta,...là danh của thành
Giê-ru-sa-lem mới, từ trên trời xuống... hay là, thành của
Đức Chúa Trời Ta, là Giê-ru-sa-lem mới, từ Đức Chúa Trời*

mà xuống...*ra từ thiên đàng của Đức Chúa Trời Ta: và Ta sẽ viết lên trên người danh mới của Ta.*

265 Tốt hơn tôi nên để lại điều đó, phải không? Được rồi. Để ý, “người” có số ít. Bây giờ nếu anh em trở lại với Khải huyền chương 2:17 chỉ một phút, xem lại nó chỉ một giây:

Ai có tai, hãy để người ấy nghe lời Thánh Linh phán cùng các hội thánh; Kẻ nào thắng Ta sẽ cho ăn ma-na đương giấu kín, và Ta sẽ cho nó hòn sỏi trắng, và trên hòn sỏi đó có viết một tên mới, mà ngoài kẻ nhận lấy không ai biết đến.

266 Anh em yêu Ngài không? Ngài chẳng tuyệt vời sao?

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

267 Anh em biết đấy, tôi thích hát trong Thánh Linh sau buổi nhóm nơi chúng ta đã gặp nhau cùng mọi thứ. Còn anh em?Ồ, thật tôi thích được ở trong Thánh Linh. Lời! Đấy, Lời đã giáng xuống giờ này, bây giờ điều duy nhất Nó cần là một ít những gì còn đọng lại. Đấy, một số lời ca ngợi, rồi Nó bắt đầu lớn lên, anh em biết đấy.Ồ, anh em có yêu Ngài không? Chúng ta hãy giơ tay lên và hát bài đó:

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

268 Ồ, chúng ta hãy cúi đầu cầu nguyện và nói: “Cha ôi, chúng con yêu Ngài. Chúng con yêu Ngài.Ồ, chúng con yêu Ngài biết bao! Chúng con thật cảm ơn Ngài, rất nhiều, Chúa ôi.Ồ, tấm lòng loài người đáng thương của—của chúng con không thể diễn tả những gì chúng con cảm thấy bên trong chúng con, vì Ngài đã tẩy sạch chúng con trong Huyết của Chính Ngài. Chúng con là người lạ, Chúa ôi. Chúng con—chúng con đã yêu những việc thuộc về thế gian, và chúng con hết thảy—hết thảy đều bị làm rối lên ở đó trong những việc của thế gian, và Ngài đã xuống bởi ân điển

và đưa tay thánh khiết quý báu của Ngài xuống vũng bùn tội lỗi mà chúng con đã ở, kéo chúng con ra, chọn chúng con, gội rửa chúng con, làm cho chúng con trong sạch, đặt Thánh Linh mới vào trong chúng con, và để những ảnh hưởng của chúng con lên trên. Chúng con yêu Ngài biết bao, Chúa ôi!”

269 Trong thời đại này đã lừa dối, không có điều gì khác trên thế gian để lại cho chúng con, Chúa ôi. Không có gì còn lại cho thế gian, nó là—nó là—nó là thời sau rốt. Chúng con thấy bởi Kinh Thánh, mọi thời đại đã đi qua. Chúng con bây giờ đang ở trong sự cuối cùng, đang đi ra nhanh chóng. Điều đó sẽ không kéo dài cho đến khi Chúa Jêsus đến. Ôi Đức Chúa Trời, xin để lòng chúng con nóng cháy, đừng để chúng con đứng im lặng. Con nghĩ, đại Thánh đồ Phao-lô sẽ làm gì nếu người ở đây tối nay và thấy cách họ sống của họ? Làm thế nào người...Con người đó, người ta đã bắt giam ông trong tù công khai, ông sẽ ra ngoài ở đây nói cho mọi người hãy sẵn sàng cho việc Chúa lại đến.

270 Trong giờ này, Chúa ôi, có nhiều người đau yếu vì có nhiều khăn tay và lời thỉnh cầu đang đặt ở đây. Con cầu xin Ngài sẽ chữa lành cho mỗi một người, Cha ôi. Chúng con biết rằng đó là một phần của chức vụ Ngài mà Ngài đã minh chứng tuyệt đối là Lễ thật, “những dấu hiệu theo sau kẻ tin.” Từ thân thể của Phao-lô người ta đã lấy những chiếc khăn tay và tạp dề và gửi đến cho người đau; và những tà linh ra khỏi họ, và họ được chữa lành vì dân sự tin vào Đức Chúa Trời hằng sống. Xin nhậm lời lần nữa tối nay, Cha ôi, khi con giao họ cho Ngài, qua Chúa Jêsus Christ.

271 Và giờ đây, Chúa ôi, con cầu xin Ngài sẽ nhận lấy linh hồn chúng con vào trong cánh tay Ngài, rửa sạch chúng con, ủi chúng con, vì Lời đã nói Ngài đã “đến vì một Hội thánh không vết không nhăn.” Xin để bàn ủi nóng bỏng của Đức Thánh Linh thật sự ấn mạnh trên tất cả những vết nhăn của chúng con, và chúng con đang treo lên sẵn sàng cho sự tái lâm của Con Người.

272 Giờ này, Cha ôi, chúng con cầu xin ơn phước của Cha yên nghỉ trên chúng con. Xin thờ phượng với chúng con, Cha ôi. Chúng con tôn thờ Ngài. Tối nay chúng con đứng và dâng lòng mình cho Cha. Chúng con...

THỜI ĐẠI HỘI THÁNH PHI-LA-ĐEN-PHI VIE60-1210

(The Philadelphian Church Age)

LOẠT BÀI SỰ KHẢI THỊ CỦA ĐỨC CHÚA JESUS CHRIST

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Bảy, ngày 10 tháng Mười hai, năm 1960, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org